

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXII. — Wydana i rozesłana dnia 30. października 1907.

Treść: № 243. Rozporządzenie wykonawcze, dotyczące sprostowania ksiąg gruntowych w Galicyi i na Bukowinie.

243.

Rozporządzenie wykonawcze Ministerstw sprawiedliwości i skarbu z dnia 11. października 1907. do ustawy z dnia 11. grudnia 1906., Dz. u. p. Nr. 246.,

dotyczącej sprostowania ksiąg gruntowych w Galicyi i na Bukowinie.

I. Postanowienia ogólne (§§ 1. do 16.).

Skrócone oznaczenie ustaw i rozporządzeń.

§ 1.

Ustawy i rozporządzenia pozostające w związku z sprostowaniem ksiąg gruntowych w Galicyi i na Bukowinie oznaczać się będzie w rozporządzeniu niniejszym w następującej formie skróconej:

1. Powszechną ustawę o księgach gruntowych z dnia 25. lipca 1871., Dz. u. p. Nr. 95., jako: „u. h.“;

2. Ustawę z dnia 25. lipca 1871., Dz. u. p. Nr. 96., dotyczącą postępowania celem ustalenia ksiąg gruntowych w razie ich zakładania, uzupeł-

niania, odnawiania lub zmiany jako: „u. o ust. ks. gr.“ (ustawa o ustaleniu ksiąg gruntowych);

3. Galicyjską ustawę krajową z dnia 20. marca 1874., Dz. u. kr. Nr. 29., o zakładaniu ksiąg gruntowych w Galicyi i o ich wewnętrznym urządzeniu jako: „gal. u. o zakł. ks. gr.“ (galicyjska ustawa o zakładaniu ksiąg gruntowych);

4. Rozporządzenie wykonawcze z dnia 18. maja 1874., Dz. u. kr. Nr. 43., do tej ustawy o zakładaniu ksiąg gruntowych jako: „gal. rozp. o zakł. ks. gr.“ (galicyjskie rozporządzenie o zakładaniu ksiąg gruntowych);

5. Bukowińską ustawę krajową z dnia 8. marca 1873., Dz. u. kr. Nr. 23., dotyczącą zakładania ksiąg gruntowych na Bukowinie i ich wewnętrznego urządzenia jako: „buk. u. o zakł. ks. gr.“ (bukowińska ustawa o zakładaniu ksiąg gruntowych);

6. Rozporządzenie wykonawcze z dnia 8. maja 1873., Dz. u. kr. Nr. 26., do tej ustawy o zakładaniu ksiąg jako: „buk. rozp. o zakł. ks. gr.“ (bukowińskie rozporządzenie o zakładaniu ksiąg gruntowych);

7. Ustawę z dnia 11. grudnia 1906., Dz. u. p. Nr. 246., dotyczącą sprostowania ksiąg gruntowych w Galicyi i na Bukowinie jako: „u. o spr. ks. gr.“ (ustawa o sprostowaniu ksiąg gruntowych).

Przez wyraz „rozporządzenie wykonawcze“ (rozp. w.) rozumieć należy rozporządzenie niniejsze.

Instrukcję sądową dla sądów pierwszej i drugiej instancji (rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 5. maja 1897., Dz. u. p. Nr. 112.) oznaczać się będzie skróceniem „inst. s.“.

Dzienniki i akta.**§ 2.**

Komisarz dla sprostowania ksiąg gruntowych oraz sąd hipoteczny winien akta odnoszące się do sprostowania ksiąg gruntowych w ogólności składać w myśl § 263., ust. 3. inst. s. zaraz od początku w okładkach na akta: przy tym prowadzić należy dziennik (przeгляд aktów) według wzoru 1., w którym to względzie obowiązywać będą przepisy § 270., ustęp 4., inst. s.

Wzór 1.

Liczby porządkowe zaczynają się od 1 i biegną nieprzerwanie aż do ukończenia sprostowania ksiąg gruntowych w powiecie.

Jako sygnatury aktów należy używać liter „G. B.“ (Grundbuchsberichtigung — sprostowanie ksiąg gruntowych). Liczbę czynności tworzy się przez dodanie liczby porządkowej. n. p. $\frac{G. B.}{14.}$

Po ukończeniu sprostowania ksiąg gruntowych należy złożyć akt do sądowych aktów przydyalnych.

§ 3.

W ten sam sposób należy składać w okładkach akta sprostowania ksiąg gruntowych odnoszące się do każdej poszczególniej gminy katastralnej z wyjątkiem wykazu wypadków niezgodności pomiędzy księgą gruntową a faktycznym stanem posiadania (§ 19., wzór 8.) oraz pism odnoszących się do sprostowania poszczególnych wykazów hipotecznych tudzież z wyjątkiem operatów (protokołów dochodzeń, wykazów itd.) w postępowaniu zmierzającym do założenia nowych ksiąg, które to operaty osobno będą opracowane: przy tym prowadzi się również dziennik według wzoru 1.; w dzienniku tym należy jednak podać w górnym prawym rogu nazwę odnośnej gminy katastralnej a nagłówek dziennika ma opiewać; „Dziennik aktu sprostowania księgi gruntowej gminy katastralnej“

Sygnatura aktu składa się z liter „G. B.“ (Grundbuchsberichtigung — sprostowanie ksiąg gruntowych), a w razie zakładania ksiąg gruntowych na nowozliter „G. A.“ (Grundbuchsandegung — zakładanie ksiąg gruntowych), z dodaniem nazwy gminy katastralnej. na przykład „G. B. Sopotnia“, „G. A. Machów“.

Liczbę czynności tworzy się z sygnatury aktu przez dołożenie liczby porządkowej, na przykład $\frac{G. B. Sopotnia}{14.}$

Po ukończeniu sprostowania ksiąg gruntowych należy akta odnoszące się do ksiąg gruntowych poszczególnych gmin (oraz wykaz według wzoru 8 i akta dotyczące poszczególnych wykazów hipotecznych tudzież wspomniane poprzednio operaty w postępowaniu odnoszącym się do założenia no-

wych ksiąg) przechować w sądowych aktach hipotecznych.

Pieczęć urzędowa, druki i okładki na akta.**§ 4.**

Komisarz dla sprostowania ksiąg winien używać pieczęci urzędowej z c. k. orłem i umieszczonym do koła napisem: „G. k. Komisarz dla sprostowania ksiąg gruntowych“. Pieczęci tej należy używać także przy zakładaniu nowych ksiąg gruntowych.

Druki potrzebne przy sprostowaniu ksiąg gruntowych zamówi prezydium sądu krajowego wyższego dla okręgu sądu krajowego wyższego i będzie je utrzymywało w przegładzie.

Komisarze dla sprostowania ksiąg gruntowych i sądy hipoteczne winny celem uzyskania potrzebnych druków zwracać się do prezydium sądu krajowego wyższego, które zarządzi, aby im druki te przesłano wprost. Z dwóch egzemplarzy potwierdzenia dostawy, które do każdej przesyłki druków dołączy się a które odbiorca winien podpisać, należy jeden egzemplarz zwrócić drukarni a drugi przedłożyć prezydium sądu krajowego wyższego bez sprawozdania.

Prezydium sądu krajowego wyższego pokryje wprost wydatki na kopie map i druki. Postara się ono również o przysłanie komisarzom i sądom hipotecznym potrzebnych okładek na akta oraz pieczęci urzędowych i pieczętek.

Rodzaje sprostowania ksiąg gruntowych.**§ 5.**

O ile przy poszczególnych ciałach hipotecznych albo przy większej ilości tychże zachodzą wypadki niezgodności stanu hipotecznego z faktycznym stanem posiadania a w myśl § 6. nie okaże się potrzeba założenia na nowo księgi gruntowej lub pewnej części księgi gruntowej, natenczas stosowane będą pod względem sprostowania odnośnych wykazów hipotecznych, według rodzaju niezgodności postanowienia I. lub II. rozdziału u. o spr. ks. gr.

Rozdział I. odnosi się do takich nieruchomości, które są połączone w jedno ciało hipoteczne, w rzeczywistości atoli nie tworzą jednolitej całości, lecz należą w częściach do kilku osób, ponieważ na przykład nie przeprowadzono w księdze gruntowej dokonanego przez strony podziału fizycznego albo też nie odpisano kawałka gruntu, który z ciała hipotecznego został odprzedany.

Rozdział II. odnosi się natomiast do takich ciał hipotecznych, które jakkolwiek nie są faktycznie podzielone, należą jednak w całości lub w poszczególnych częściach idealnych do innej osoby, a nie do

właściciela hipotecznego, przy których więc wpis prawa własności wymaga sprostowania, zaś zmiana w rozmiarze ciała hipotecznego nie ma zajść.

W myśl § 1. ustępu 4. u. o spr. ks. gr. należy zastosować ustawę niniejszą, jeżeli brak zezwolenia ze strony trzecich osób interesowanych stoi na przeszkodzie sprostowaniu mylnego wpisu w myśl § 104. u. h.

Postępowanie sprostowawcze należy, o ile możliwości, przeprowadzić w jednym ciągu odnośnie do wszystkich mylnych wykazów hipotecznych tej samej gminy katastralnej.

§ 6.

Jeżeli w pewnej księdze gruntowej lub w pewnej części księgi gruntowej istnieje pomiędzy wpisami hipotecznymi i przedstawieniem zawartym w mapach z jednej strony a rzeczywistym stanem prawnym z drugiej strony istotna niezgodność w takim rozmiarze, iż w ogóle nie można już zaufać księdze gruntowej lub części księgi gruntowej i jeżeli usunięcie niedokładności w drodze prawidłowej lub przy zastosowaniu I. i II. rozdziału u. o spr. ks. gr. okazuje się w ogóle niemożliwe albo dałoby się przeprowadzić jedynie wśród nadzwyczajnych trudności i było połączone z niestosunkowemi kosztami, natenczas zachodzi potrzeba założenia na nowo księgi gruntowej lub części księgi gruntowej.

Konieczność nowego założenia ksiąg stwierdza uchwała sądu krajowego wyższego, zatwierdzona przez Ministerstwo sprawiedliwości.

Jeżeli założenie księgi na nowo rozciągać się ma nie tylko na księgę gruntową co do nietabularnych posiadłości pewnej gminy katastralnej, lecz obejmować ma także wykazy posiadłości tabularnych gminy, natenczas należy to osobno przytoczyć w uchwale, wymieniając odnośne wykazy tabuli krajowej.

Komisarz lokalny (komisarz do sprostowania ksiąg gruntowych), ustanowiony celem wdrożenia i przeprowadzenia postępowania sprostowawczego powołany jest również do przeprowadzenia w przydzielonym mu okręgu sądowym założenia nowych ksiąg gruntowych, które w danym razie postanowiono, o ile w poszczególnych wypadkach nie będą wydane odmienne zarządzenia.

Plan pracy i preliminarze kosztów.

§ 7.

Komisarze dla sprostowania ksiąg gruntowych winni corocznie do dnia 1. października, po poprzednim porozumieniu się z właściwą ewidencją katastru podatku gruntowego, przedkładać prezydum sądu krajowego wyższego za pośrednictwem sądów hipotecznych i prezydów trybunałów pierwszej instancji (na Bukowinie: za pośrednictwem komisji dla spraw zakładania ksiąg gruntowych, ustano-

wionych przy trybunałach pierwszej instancji) plan pracy odnośnie do czynności około sprostowania ksiąg gruntowych, które w najbliższym roku mają być wykonane. Oświadczenie ewidencji należy dołączyć.

Odnośnie do ksiąg gruntowych co do posiadłości nietabularnych należy sporządzić plan pracy według wzoru 2. W tym planie pracy należy wymienić gminy katastralne, w których zamierza się przeprowadzić sprostowanie ksiąg gruntowych oraz podać zakres prac, które w poszczególnych gminach mają być wykonane. W razie zakładania ksiąg gruntowych na nowo należy wyszczególnić prace stosownie do poszczególnych okresów postępowania (prace wstępne, dochodzenia, sporządzenie wykazów hipotecznych) przez umieszczenie prostopadłej kreski (pałki |) w odnośnych przedziałkach (11. do 19.), natomiast zaś odpada wypełnienie przedziałek 8. do 10. Wzór 2

Komisarze, którym poruczono sprostowanie wykazów tabuli krajowej, winni wygotować plan pracy według wzoru 3. Jeżeli w czasie układania planu pracy są już znane te wykazy, które w najbliższym roku mają ulec sprostowaniu, natenczas należy podać w przedziale 4. liczby wykazów i nazwy odnośnych dóbr z przytoczeniem nazwy gmin katastralnych i okręgu sądowego, w których dobrateleżą. Wzór 3.

Znaczenie nagłówek rubryk w planach pracy pod względem odgraniczenia okresów pracy wynika z wskazówek zawartych w § 89. ustępie 3.—7. rozp. w. co do sporządzania wykazów kwartalnych.

Przy sporządzaniu planów pracy powinno się co do kolei, w jakiej sprostowanie ksiąg gruntowych w poszczególnych gminach ma mieć miejsce przestrzegać zasad następujących:

Przedewszystkiem uwzględnić należy te gminy katastralne, w których sprostowanie ksiąg gruntowych z uwagi na dotychczasowy stan księgi gruntowej i z powodu panującego tamże, więcej ożywionego obrotu nieruchomościami, przedstawia się jako pilniejsze.

Niezależnie od tego punktu widzenia powinno się, o ile możliwości, przystępować do opracowania gmin, które łączą się z gminami już opracowanymi. W szczególności należy wówczas, jeżeli jedna gmina miejscowa składa się z kilku gmin katastralnych, przystąpić do opracowania tych gmin w bezpośrednim porządku kolejnym.

Przy rozpoczęciu czynności mających na celu sprostowanie ksiąg gruntowych można jednak ze względu na użyć się mające do tego siły przyznać pierwszeństwo takim gminom, w których prace te będą przypuszczalnie łatwiejsze.

Największy nacisk należy na to położyć, aby operaty katastralne, których zużytkowanie potrzebne jest celem przeprowadzenia dochodzeń przedstawiały najświeższy stan posiadania. Do sprostowania

ksiąg gruntowych należy zatym w zasadzie przystąpić tylko wówczas, jeżeli w odnośnej gminie katastralnej podjęto niedawno przedtym zupełną rewizję stanu posiadania (§ 24. ustawy z dnia 23. maja 1883., Dz. u. p. Nr. 83.) i jeżeli zmiany stwierdzone przy tej sposobności wraz z trwałości zmianami w rodzaju uprawy (ustawa z dnia 12. lipca 1896., Dz. u. p. Nr. 121.) przeprowadzono w operatach katastralnych.

Jeżeli rozchodzi się o założenie księgi gruntowej na nowo, wymaga się nadto w zasadzie, aby po tej rewizji katastralnej sporządzono nowe litografie mapy katastralnej, której odbitkę spożytkować należy w celu nowego założenia księgi gruntowej. W razie, jeżeliby nie udało się dostarczyć odbitki odpowiadającej najświeższemu stanowi, można wyjątkowo zgodzić się na spożytkowanie przy zakładaniu nowej księgi gruntowej dawniejszej odbitki z mapy, jednak tylko wówczas, jeżeli od czasu wylitografowania mapy nie zaszyły w odnośnej gminie szczególnie liczne zmiany katastralne.

Przy zamawianiu kopii map należy upraszać archiwa map katastralnych we Lwowie i w Czerniowcach o dokładne uzupełnienie i sprostowanie tychże według poprawionej mapy katastralnej, a to w tym celu, aby uzyskać obraz najświeższego stanu posiadania.

W danym razie użyć należy odbitek znajdujących się w sądach po ich ewentualnym sprostowaniu.

Odbitek mapy nie należy rozcinać na ćwiartki, lecz należy je przechowywać w osobnych okładkach w niepoprzecinanych sekcjach.

Jeżeli przy przedkładaniu planu pracy postawiono wnioski względem założenia na nowo ksiąg gruntowych lub części ksiąg gruntowych, natenczas należy przedłożyć równocześnie także dochodzenia w tej mierze przeprowadzone.

Przełożeni sądów hipotecznych winni w porozumieniu z komisarzem dla sprostowania ksiąg gruntowych przedkładać oprócz planów pracy preliminarze na rok najbliższy co do wszystkich wydatków spowodowanych sprostowaniem ksiąg grun-

Wzór 4. towych, a to według wzoru 4.

O ile to okaże się potrzebne dla zrozumienia i oceny planu pracy i preliminarza kosztów, należy krótko przedstawić stosunki, które uwzględniono przy ich układaniu.

Komisarzowi dla sprostowania ksiąg gruntowych można poruczyć również sprostowanie wykazów tabuli krajowej posiadłości tabularnych, położonych w jego okręgu sądowym. W tym przypadku winien komisarz podać w planie pracy według wzoru 3. w przedziale 1. ogólną liczbę tych wykazów tabularnych (nie zaś liczbę wykazów tych przy trybunale).

§ 8.

Prezydya trybunałów pierwszej instancji (na Bukowinie: komisye w sprawie zakładania ksiąg gruntowych) winny przedkładane plany pracy zaopatrzyć swoją opinią.

Prezydium sądu krajowego wyższego zasięgnię uchwały sądu krajowego wyższego co do wniosków postawionych w danym razie względem założenia na nowo ksiąg gruntowych lub części ksiąg gruntowych, zestawi następnie ogólny plan pracy i przedłoży odnośny przegląd tabelaryczny Ministerstwu sprawiedliwości najdalej do końca października do zatwierdzenia, przy dołączeniu wszystkich dotyczących aktów i swej opinii.

Prezydium sądu krajowego wyższego przedstawi zarazem Ministerstwu sprawiedliwości przy przedłożeniu preliminarzy kosztów i wygotować się mającego przeglądu tabelarycznego tychże wnioski swoje co do przyznania potrzebnej dotacyi na rok najbliższy. W przeglądzie tym należy zanieść także systemizowane pobory personalu sądowego i ewidencyjnego, o ile one obciążają dotacje wyznaczoną na sprostowanie ksiąg gruntowych oraz koszta kopii map, druków, okładek na akta, pieczęci urzędowych i pieczętek, które samo prezydium sądu krajowego wyższego ma pokryć.

Po zatwierdzeniu planu pracy i przyznaniu dotacyi ze strony Ministerstwa sprawiedliwości postara się prezydium sądu krajowego wyższego o dostarczenie potrzebnych kopii map.

Powyższe postanowienia nie wykluczają stawiania wniosków względem założenia na nowo ksiąg gruntowych lub części ksiąg gruntowych poza rocznym planem pracy, o ile to okaże się potrzebne.

Postępowanie komisarza dla sprostowania ksiąg gruntowych w ogólności.

§ 9.

W interesie odpowiedniego postępu prac sprostowawczych i zadowalającego ich wyniku oraz w interesie utrzymania dobrych stosunków pomiędzy interesowanymi winien komisarz dla sprostowania ksiąg gruntowych uważać za swoje najcięższe zadanie, aby w razie sprzecznych żądań stron dążyć przede wszystkim zawsze do zgodnego porozumienia się i na tej drodze uzyskać o ile możliwości zgodę interesowanych, czy to co do uporządkowania całego stanu hipotecznego odnośnego wykazu czy też przynajmniej co do sprostowania wpisu prawa własności lub stanu ciężarów. Najlepszym środkiem do tego będzie sumienne i przedmiotowe zbadanie stanu rzeczy i należyte objaśnienie stron. Oczywiście

musi jednak komisarz powstrzymać się od wszelkiego zbyt silnego namawiania, aby niedopuszczyć cienia pozoru, iż postępuje stronniczo lub ma zamiar zrzucić z siebie ciężar pracy.

Komisarz dla sprostowania ksiąg winien dalej pouczyć strony o znaczeniu i dobroczynnych skutkach stałego i wyraźnego oznaczenia granic poszczególnych posiadłości i wpływać na to, aby strony zgodziły się na takie odgraniczenie oraz aby je bezzwłocznie przeprowadziły (§ 845 p. ks. u. e.).

§ 10.

W postępowaniu sprostowawczym należy się trzymać zarządzeń § 7., u. o spr. ks. gr. Przytem mają w ogólności zastosowanie postanowienia postępowania niespornego, w myśl § 24., u. o spr. ks. gr.

Rekurs przeciw uchwałom komisarza dla sprostowania ksiąg idzie, o ile to jest dopuszczalne, do trybunału pierwszej instancji.

Wybór źródeł informacji i środków dowodowych, służących do zbadania okoliczności rozstrzygających, pozostawiony jest komisarzowi w myśl zasady postępowania z urzędu. Oprócz dokumentów znajdujących się w rękach stron należy także w odpowiedni sposób uwzględnić zwłaszcza protokoły dochodzeń spisane w swoim czasie przy zakładaniu ksiąg gruntowych.

Nadto winien komisarz dla sprostowania ksiąg poinformować się należycie z aktów sądowych co do wszystkich w toku będących pertraktacji spadkowych, sporów i egzekucji odnoszących się do nieruchomości tych gmin katastralnych, które mają być opracowane.

W braku odnośnych dokumentów winien komisarz dla sprostowania ksiąg spisać protokolarnie oświadczenia i porozumienia się stron poszczególne celem sprostowania ksiąg gruntowych.

Największej staranności należy w każdym wypadku dolożyć celem stwierdzenia tożsamości osoby, zwłaszcza w gminach, w których tesane nazwiska przychodzą w kilku rodzinach: stosownie do tego należy w uchwałach i innych dokumentach, które mają stanowić podstawę wpisów hipotecznych, oznaczać osoby dokładnie

Obwieszczenia.

§ 11.

O ile obwieszczenie publiczne ma być uskutecznione według ustawy o sprostowaniu ksiąg gruntowych lub niniejszego rozporządzenia wykonawczego w sposób używany w odnośnym miejscu, natenczas należy równocześnie z zarządzeniem obwieszczenia

tego przesłać po jednym wygotowaniu obwieszczonego zarządzenia gminie miejscowej i wydzielonemu obszarowi dworskiemu, w obrębie których leżą dotyczące nieruchomości tudzież sąsiednim gminom i wydzielonym obszarom dworskim celem przybicia na ich tablicy urzędowej. Na każdym wygotowaniu obwieszczenia, które w ten sposób będzie wysłane, należy uwidocznnić nazwę gminy lub wydzielonego obszaru dworskiego, w którym ono ma być ogłoszone. Jedno wygotowanie obwieszczenia należy zawsze przybić także na tablicy urzędowej sądu hipotecznego.

Ustanowienie zastępców.

§ 12.

Jeżeli przed wdrożeniem lub przy wdrożeniu postępowania sprostowawczego okaże się potrzeba ustanowienia zastępców dla osób wpisanych do księgi gruntowej lub z innych względów interesowanych, a to z powodu, iż albo całkiem nie są znane, albo są nieobecne i niewiadomo, gdzie przebywają, a nie mają pełnomocników albo z powodu, iż ustawowi zastępcy osób interesowanych a niewłasnowolnych nie są znani, natenczas jest obowiązkiem komisarza, uzyskać od sądu powołanego do tego w myśl ogólnych zasad jurydyki (§ 112. u. j.) ustanowienie i wymienienie zastępców do rozpraw, które będą miały miejsce celem sprostowania ksiąg gruntowych. Komisarz winien wystosować w tym celu do sądu odezwę według wzoru 5., w której należy o ile możliwości zaproponować osoby nadające się na zastępców. Sąd obowiązany jest załatwić odezwę jak można najprędzej.

Wzór 5.

Jeżeli natomiast zajdzie konieczność ustanowienia zastępcy w toku już wdrożonego postępowania, natenczas winien komisarz postąpić według przepisów § 23. u. o spr. ks. gr.

§ 13.

Przy ustanawianiu zastępców w postępowaniu sprostowawczym należy starannie i oględnie zwracać na to uwagę, aby zastępcy byli obznajomieni z wchodzącymi w grę stosunkami osób, które mają zastępować i aby między zastępcą a zastępowanym nie zachodziła sprzeczność interesów, aby zatem zastępstwo mogło przyczynić się do zasługującego na zaufanie stwierdzenia stanu prawnego i aby zapewniło jak najlepszą ochronę praw strony interesowanej.

Zakres władzy zastępców ustanowionych na zasadzie § 23., u. o spr. ks. gr., ogranicza się do strzeżenia praw osob zastępowanych przez nich w postępowaniu sprostowawczym. Komisarz dla sprostowania ksiąg winien baczyć na to, aby oświadczenia, które zastępcy ci składają, odpowiadały stanowi prawnemu i faktycznemu.

Współdziałanie sądu hipotecznego.**§ 14.**

Skoro poda się do wiadomości sądu hipotecznego chwilę, w której komisarz dla sprostowania ksiąg gruntowych rozpocznie swoje czynności, wówczas winien sąd ten wydać obwieszczenie przepisane w § 4., ustępie 2., u. o spr. ks. gr. według wzoru 6.

Wzór 6.

Jeżeli w powiecie sądowym, przydzielonym komisarzowi dla sprostowania ksiąg znajduje się kilka sądów hipotecznych, natenczas obwieszczenie to wydadzą przełożeni tych sądów wspólnie.

Sąd hipoteczny obowiązany jest używać komisarzowi dla sprostowania ksiąg wszelkiego możliwego poparcia. W szczególności winien przełożony sądu starać się pilnie wraz z komisarzem dla sprostowania ksiąg o pouczenie ludności o znaczeniu i celu sprostowania ksiąg gruntowych oraz o prawie bezpłatnego, protokolarnego donoszenia o wypadkach niezgodności księgi gruntowej z faktycznym stanem posiadania, tudzież o skutkach zaniechania takich donoszeń; w razie potrzeby powinno się wygłosić w gminie, w ciągu ostatnich 14tu dni przed rozpoczęciem prac sprostowawczych latwy do zrozumienia wykład w tym przedmiocie.

Przełożony sądu jest również obowiązany wspierać wydatnie komisarza dla sprostowania ksiąg przy zarządzeniach wstępnych, które będą potrzebne pod względem niewadliwego współdziałania gmin. Odnosi się to mianowicie do zapewnienia sobie ubikacji kancelaryjnych, ich oświetlenia i opalania oraz do usług pomocniczych, potrzebnych celem poparcia czynności urzędowych, w którym to względzie zwrócić się należy o gmin i wydzielonych obszarów dworskich z odwołaniem się na przepisy § 37., gal. u. o zakł. ks. gr. i § 41. buk. u. o zakł. ks. gr.

Przełożony sądu hipotecznego winien w drodze przeglądu aktów i ustnego porozumiewania się z komisarzem dla sprostowania ksiąg informować się stale o postępie prac około sprostowania ksiąg gruntowych w okręgu sądowym i donosić w razie potrzeby przełożonemu prezydum trybunału pierwszej instancji o spostrzeżonych usterkach.

Przełożony sądu może za zezwoleniem prezydum sądu krajowego wyższego wyznaczyć zamiast siebie innego urzędnika uzdatnionego do samostannego wykonywania urzędu sędziowskiego celem współdziałania przy sprostowaniu ksiąg gruntowych.

Od chwili, gdy komisarz dla sprostowania ksiąg opuści powiat, należy załatwianie aktów urzędowych, odnoszących się do sprostowania ksiąg gruntowych, do sądu hipotecznego.

Współdziałanie organów ewidencyjnych.**§ 15.**

Komisarzom dla sprostowania ksiąg gruntowych przydzielili się stale do współdziałania urzędnika ewidencyjnego. Obowiązkiem tegoż jest w szczególności dokonywanie potrzebnych pomiarów (zdejmowanie planów podziału gruntów i innych zmian w obszarze parcel), sporządzanie planów sytuacyjnych (§ 31., ustęp 3.) i prostowanie mapy hipotecznej stosownie do wyniku pomiarów. Organ ewidencyjny winien również, o ile zajdzie nieunikniona potrzeba, używać swej pomocy przy porównywaniu księgi gruntowej z katastrzem i badaniu zachodzących różnic tudzież przy stwierdzaniu tożsamości nieruchomości.

Przy pomiarach i przy sporządzaniu map dodatkowych należy postępować według instrukcyi wydanych dla ewidencji katastru podatku gruntowego.

W mapach hipotecznych, będących w użyciu można przeprowadzić zmiany dopiero wówczas, gdy i o ile odpowiadają one wpisom, które uskutecznią się w księdze gruntowej.

Szkic podręczny, sporządzony przez organ ewidencyjny ma po uwidocznieniu zmian w mapie hipotecznej służyć za środek pomocniczy przy przeprowadzeniu zmian w operacie katastru podatku gruntowego i winien być dołączony do operatu tego jako istotna część składowa. Komisarz dla sprostowania ksiąg gruntowych przydzieli organowi ewidencyjnemu czynności, które tenże ma przeprowadzić. Organ ewidencyjny podlega jednak i nadal zarządowi skarbowemu a prace jego ulegają zawodowo-technicznej kontroli organów nadzorezych ewidencji katastru podatku gruntowego.

Komisarz dla sprostowania ksiąg winien przy rozdziale czynności, które w postępowaniu sprostowawczym mają być przedsięwzięte, zwracać ogólnie uwagę swoją na to, aby działalność organu ewidencyjnego i funkcjonaryuszy sądowych wiązała się z sobą w sposób celowy.

Uwiadomienia przesyłane urzędowi wymiaru należytości.**§ 16.**

Jeżeli komisarz dla sprostowania ksiąg gruntowych spisał w myśl § 10. protokolarnie oświadczenia lub porozumienia się, na których polega posiadanie osoby mającej być wpisana do księgi gruntowej za właściciela, albo jeżeli stwierdzono, iż umowa, na której opiera się prawo własności ulegające wpisowi do ksiąg, nie jest jeszcze wciągnięta

do księgi publicznej, natenczas należy przesłać urzędowi wymiaru należytości (§ 39., ustęp 5., u. o spr. ks. gr.) wierzytelne odpisy odnośnego protokołu lub kontraktu albo też wyciągi z nich.

Jeżeli strony utrzymują, iż dotyczącą umowę zgłoszono już do wymiaru należytości, że ona jednak zginęła, natenczas należy zauaczyć to w uwiadomieniu przesłanym urzędowi wymiaru należytości.

II. Postępowanie według I. i II. rozdziału u. o spr. ks. gr. (§§ 17. do 60.).

A. Prace przedwstępne (§§ 17. do 21.).

Zbadanie niedokładności księgi gruntowej.

§ 17.

Zadanie komisarza dla sprostowania ksiąg w postępowaniu według I. i II. rozdziału u. o spr. ks. gr. polega na stwierdzeniu stosunków prawnych, które stosownie do właściwego stanu prawnego mają być wpisane do ksiąg, a więc na przygotowaniu podstaw dla stworzenia stanu hipotecznego, odpowiadającego właściwemu stanowi prawnemu. Hipoteczne przeprowadzenie tych ustaleń należy do sądu hipotecznego.

Przed wdrożeniem postępowania sprostowawczego w pewnej gminie winien komisarz wydać publiczne wezwanie względem donoszenia o wypadkach niezgodności między księgą gruntową a faktycznym stanem posiadania według wzoru 7. i postarać się o ogłoszenie tegoż w sposób używany w odnośnym miejscu.

Do wnoszenia doniesień wyznacza się okres 30 dniowy. Jednakowoż także doniesienia wniesione po upływie tego okresu należy w toku postępowania sprostowawczego uwzględnić, o ile to jeszcze jest możliwe.

Celem przyjmowania doniesień ustnych winien zresztą komisarz, uwzględniając zachodzące w tym względzie stosunki wyznaczyć w odnośnej gminie termin na pewien dzień lub na kilka dni po sobie następujących. Do tej czynności urzędowej przybrać należy przełożonego gminy, przełożonego wydzielonego obszaru dworskiego lub inną osobę zaufaną, znającą stosunki miejscowe.

W drodze doniesień czynionych przez strony i innych wywiadów podjętych przez komisarza należy wyszukać, o ile możliwości, wszystkie bez wyjątku wykazy hipoteczne, o których sprostowanie trzeba się postarać.

§ 18.

Jednocześnie z wspomnianym obwieszczeniem winien komisarz wystosować do gminy i przełożenstwa obszaru dworskiego, do wydziału powiatowego oraz do towarzystw rolniczych, znajdujących się w okręgu sądowym odezwę, aby zechciały uwiadomić komisarza dla sprostowania ksiąg o znanych sobie wypadkach niezgodności pomiędzy księgą gruntową a faktycznym stanem posiadania w odnośnej gminie (w odnośnym obszarze dworskim) i wpłynąć na strony celem spowodowania rychłego doniesienia o niezgodnościach, które stron tych dotyczą.

§ 19.

Komisarz winien wciągać wypadki niezgodności pomiędzy księgą gruntową a faktycznym stanem posiadania do wykazu według wzoru 8. Doniesienia Wzór 8. uczynione ustnie należy wprost wpisywać do wykazu. Z doniesień wniesionych pisemnie, należy przenieść tamże daty a zarazem zaopatrzyć doniesienia te bieżącą liczbą pozycji wykazu i powołać w drugiej przedziałce wykazu przez dodanie słowa „pisemnie“. Doniesienia pisemne należy na razie przechowywać pod wspólną okładką a po wdrożeniu postępowania dołączyć do odnośnych szczególnych aktów.

Wskutek każdego doniesienia wypełnić należy przedewszystkiem przedziałki 1. do 6.; dalsze przedziałki wypełnia się dopiero w toku postępowania (§ 60.). W przedziałce 5. należy w razie, jeżeli ciąża hipoteczna wpisana jest na rzecz więcej aniżeli czterech współwłaścicieli, przytoczyć imieniem jedynie współwłaściciela posiadającego największy udział lub współwłaściciela wymienionego w księdze gruntowej na pierwszym miejscu i dodać ilość pozostałych współwłaścicieli, na przykład: „Jan Petrucki i 29 współwłaścicieli“.

W przedziałce 6. należy podać w sposób jasny lecz z możliwym skróceniem rodzaj i źródło różnicy między faktycznym stanem posiadania a stanem hipotecznym, a to jeżeli rozechodzi się tylko o poszczególne części składowe ciąża hipotecznego z oznaczeniem odnośnych parcel; również przytoczyć należy posiadaczy faktycznych, których wymieniono i podać adres ich mieszkania.

W miarę potrzeby skorzystać należy celem zanotowania dat także z przedziałki przeznaczonej na uwagi lub użyć w tym celu kartki, którą uważać się będzie za załącznik odnośnej pozycji.

Jeżeli kilka doniesień odnosi się do tego samego wykazu hipotecznego, natenczas winien komisarz zwracać uwagę na to, aby zaciągnąć je o ile możliwości pod liczbami pozycji bezpośrednio po sobie następującymi. W każdym razie należy wzajemny

związek pomiędzy kilku pozycjami odnoszącymi się do tego samego wykazu uwidocznić zapomocą odсылaczy w przedziale 1., w myśl § 12., ustępu 4. i 5. instrukcyi hipotecznej z dnia 12. stycznia 1872, Dz. u. p. Nr. 5.

Wpisy do wykazu powinny być wykonane starannie i wyraźnym piśmem. Należy je umieszczać nie na samych liniach poprzecznych lecz zawsze pomiędzy dwoma liniami poprzecznymi, a to tuż przy linii górnej, aby pozostało wolne miejsce na późniejsze dodatki.

Na stronie pierwszej, w miejscach wskazanych drukowanym napisem, należy zaopatrzyć wykaz nazwą gminy katastralnej i powiatu sądowego przy użyciu pieczętki.

O ile wypadki wciągnięte do wykazu przeniesione będą następnie do postępowania celem założenia nowej księgi gruntowej, należy uwidocznić to w przedziale przeznaczony na uwagi słowami: „Postanowiono założyć księgę na nowo“.

§ 20.

Komisarz winien z urzędu wciągnąć do wykazu według wzoru 8. wszystkie wypadki niezgodności pomiędzy księgą gruntową a faktycznym stanem posiadania, które doszły do wiadomości sądu hipotecznego. Odnosi się to zwłaszcza do zmian wykazanych przez ewidencję katastru podatku gruntowego za pomocą arkuszy zgłoszeń i wykazów różnic, których jeszcze nie przeprowadzono hipotecznie, do wszystkich wypadków zanotowanych w wykazie niedoprowadzonej do skutku zgodności pomiędzy księgą gruntową a katastrem (punkt 3. rozporządzenia Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 2. lipca 1889, Dz. rozp. Nr. 35.), i do wszystkich wypadków wynikających z aktów spadkowych i procesowych. W przedziale 3. wykazu należy w krótkości powołać się na dotyczący akt, na przykład: „arkusz zgłoszeń l. .“. „spadek (sygnatura aktów)“.

§ 21.

Jeżeli według spostrzeżeń sądu hipotecznego i komisarza dla sprostowania ksiąg większa ilość stosunków współwłasności wpisanych do księgi gruntowej pewnej gminy katastralnej nie odpowiada faktycznym stosunkom prawnym, natenczas należy z urzędu wciągnąć do wykazu, wzór 8. wszystkie ciała hipoteczne, wpisane na rzecz kilku współwłaścicieli.

Jeżeli księga gruntowa okazuje się wadliwą do tego stopnia, iż celem gruntownego zbadania wypadków niezgodności teje z faktycznym stanem posiadania wskazane jest dokładne porównanie księgi gruntowej z katastrem, natenczas należy przeprowadzić porównanie to z urzędu. Znalezione wypadki niezgodności należy wciągnąć do wspomnianego wykazu.

W obu wypadkach (ustęp 1. i 2.) winno obwieszczenie (§ 17.) zawierać osobną wzmiankę o pracach przedwstępnych, przedsięwziętych już przez komisarza dla sprostowania ksiąg gruntowych (objęciu dochodzeniami wszystkich ciał hipotecznych, wpisanych w księdze gruntowej jako własność kilku osób, porównaniu księgi gruntowej z katastrem). Wówczas wystarczy, jeżeli domiesienia stron ograniczą się do tych wypadków, których komisarz jeszcze nie wciągnął.

B. Dochodzenia (§§ 22. do 51.).

Porządek kolejny dochodzeń.

§ 22.

Co do każdego poszczególnego wykazu hipotecznego, który ma być poddany sprostowaniu należy w regule przeprowadzić samoistne postępowanie. Co do każdego wykazu winna zatym zapisać osobną uchwałę działową, osobny plan przydzielenia ciężarów i osobną uchwałę przydzielenia. Przytym postępować należy w porządku kolejnym wypadków niezgodności wciągniętych do wykazu, wzór 8., o ile odstąpienie od tego porządku nie okaże się korzystne ze względu na położenie topograficzne posiadłości gruntowej, która ma być objęta postępowaniem sprostowawczym lub z innych względów.

Łączne postępowanie co do kilku ciał hipotecznych winno o ile możności nastąpić wówczas, jeżeli ono okaże się wskazane ze względu na związek stosunków prawnych ciał hipotecznych, wszczęć, jeżeli posiadłość gruntowa jednego właściciela stanowiąca całość gospodarczą wpisana jest w częściach idealnych w kilku ciałach hipotecznych.

Oprócz wypadków takiego związku należy również w przypadkach prostych, o ile nie zachodzi z tego powodu obawa powikłań, wygotować uchwałę działową, plan przydzielenia ciężarów i uchwałę przydzielenia łącznie co do kilku wykazów, a to w darze w formie tabeli.

Wdrożenie postępowania sprostowawczego.

§ 23.

Wdrożenie postępowania sprostowawczego następuje na mocy uchwały komisarza dla sprostowania ksiąg gruntowych. Przy tym należy równocześnie wyznaczyć andyencję w odnośnej gminie celem podjęcia dotyczących dochodzeń i rozpraw.

Celem hipotecznego zanotowania wdrożenia postępowania sprostowawczego i celem osobistego zawiadomienia interesowanych w myśl § 6., ustęp 1. u. o spr. ks. gr., winien komisarz użyć formularza, wzór 9.

Do władz. funduszków publicznych i zakładów powołanych do zarządu i zastępstwa nieruchomości i praw, wchodzących w zakres administracji publicznej, wysła się zawiadomienia we formie pism według wzoru 10. Przy tym przestrzegać należy rozporządzenia Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 19. października 1897., Dz. rozp. Nr. 37. W zawiadomieniach tych winno się podać wpis hipoteczny lub okoliczność faktyczną, które spowodowały zawiadomienie.

W wygotowaniach uchwał i odezwoz oraz w adresie zamieścić należy nazwę gminy katastralnej i miejsca urzędowego komisarza, wyciśniętą za pomocą pieczątki.

Zawiadomienia zaopatrzyć trzeba rewersem zwrotnym w ten sposób jak doreczenia w sprawach hipotecznych i przesłać pocztą, wyjąwszy, gdyby doreczenie przez pocztę było niewykonalne; w tym wypadku trzeba skutecznie doreczenie przez posłańca do rąk własnych a skuteczenie doreczenia potwierdzić na dowodzie doreczenia lub arkuszu doreczeń. Za pośrednictwem gmin i wydzielonych obszarów dworskich można skutecznie doreczenia wówczas, jeżeli one oświadczą gotowość do tego i jeżeli ze względu na zachodzące stosunki można po nich spodziewać się porządnego zalatwiania czynności połączonych z doreczaniem.

Do obwieszczeń publicznych w myśl § 6. ustępu 2. u. o spr. ks. gr. należy używać wzoru 11.

Ze względów praktycznych winno się obwieszczenie ogłaszać, o ile możności, łącznie co do większego szeregu wykazów hipotecznych.

Hipoteczne zanotowanie wdrożenia postępowania sprostowania wezgo ma we wszystkich wypadkach nastąpić na karcie A, w części drugiej.

§ 24.

Dochodzenia co do faktycznych stosunków posiadania należy, przedsiębrać, aby zapewnić sobie pewny ich wynik, w miejscach w odnośnej gminie i to w zasadzie za przybraniem organu ewidencyjnego, zwłaszcza jeżeli przy tej sposobności potrzebne będą wyjaśnienia z operatów katastralnych lub pomiary.

O ile to da się wykonać bez zakłócenia toku czynności w sądzie hipotecznym, może komisarz dla sprostowania ksiąg wziąć do dochodzeń księgę gruntową i mapę hipoteczną. W tym wypadku jest on obowiązany starać się jak najusilniej o szanowanie księgi i mapy.

Akta.

§ 25.

Akta odnoszące się do sprostowania jednego wykazu hipotecznego należy już od początku,

jeżeli one prawdopodobnie będą miały większą objętość, umieścić w okładkach, przyczem prowadzić się ma dziennik według wzoru 1. jednak z nagłówkiem odpowiednio zmienionym.

Jako sygnatury aktów używać należy liter „G. B.“ (Grundbuchsberichtigung = sprostowanie ksiąg gruntowych), tudzież liczby formularza wykazu, wzór 8. i nazwy gminy katastralnej, a nadto odnośnej liczby pozycji tegoż wykazu, na przykład „G. B. 8. Sopotnia 15“. Liczbę czynności tworzy się przez dodanie liczby porządkowej, na przykład:

„G. B. 8 Sopotnia 15“.

3

Akta, które wpłynęły do komisarza dla sprostowania ksiąg, należy po ukończeniu sprostowania ksiąg przechować wraz z resztą aktów odnoszących się do tejsamej gminy katastralnej w sądowych aktach hipotecznych, natomiast akta wpływające do sądu hipotecznego złożyć do aktów odnoszących wykazów hipotecznych.

Protokół dochodzeń.

§ 26.

Zrozpraw odnoszących się do każdego, odrębnie traktowanego ciała hipotecznego lub kilku ciał hipotecznych, łącznie traktowanych, należy prowadzić osobny protokół.

Protokół przygotować trzeba jeszcze przed rozpoczęciem rozpraw według wzoru 12. w ten sposób, iż stosownie do stanu hipotecznego przytoczy się przedewszystkiem stan majątkowy ciała hipotecznego lub kilku ciał hipotecznych, a mianowicie poszczególne przynależne parcele z dodaniem ich oznaczenia (numeru domu, rodzaju uprawy), następnie przedstawia się stosunki własności, a w końcu spisuje ciężary w sposób sumaryczny, oznaczając w krótkości ich rodzaj i wysokość oraz dokumenty, stanowiące podstawę wpisu.

Wzór 12.

Numer domu (przedziałka 2.) niewidocznie należy jedynie przez wstawienie odnośnej liczby. Jeżeli parcela budowlana nie jest oznaczona numerem domu, natomiast nie wypełnia się tej przedziałki. Jeżeli dwie lub więcej miejscowości znajdujących się w tej samej gminie katastralnej mają samoistne numerowanie, natomiast należy zawsze dołączyć do numeru domu także oznaczenie miejscowości, a to w formie skróconej, literami łacińskimi, na przykład U. (Uniszowa), O. (Ostrowczyk), Innych dodatków, jakoto „Nr.“ lub „miejscowość“ nie dopisuje się. Jedynie w tych gminach, w których zaprowadzono ponumerowanie według domów, ulic i placów należy dołączyć do numeru domu także oznaczenie ulicy lub placu w skróceniu „ul.“, „pl.“, na przykład „89 ul. połowa“, „5 pl. targowy“.

Numera domów i oznaczenie rodzaju uprawy wpisuje się tuż przy górnej linii wiersza, tak, aby na prawo i na dole pozostało jeszcze miejsce na późniejsze wpisy.

Jeżeli postępowanie sprostowawcze odnosi się do odpisania poszczególnych parcel (§ 6., ustęp 3. u. o spr. ks. gr.), natenczas nie potrzeba przedstawiać w protokole całego stanu majątkowego, lecz wystarczy spisać jedynie te parcele, które mają być odpisane. Jednakowoż opuszczenie parcel obojętnych musi się uwidocznić zapomocą uwagi, która ma być umieszczona w nawiasie powyżej tabeli przeznaczony na przedstawienie stanu majątkowego.

§ 27.

Protokołować należy tylko wyniki rozprawy i to w krótkim streszczeniu. Dochodzeń przeprowadzonych w międzyczasie nie umieszcza się w protokole, wyjąwszy, jeżeli komisarz ma rozstrzygać pomiędzy sprzecznymi roszczeniami stron albo wskutek sprzeciwienia się interesowanych. W tym wypadku należy uwidocznić w protokole istotne oświadczenia i dowody oraz rozstrzygnięcie wraz z powodami.

W protokole powinno się zawsze podać dzień i miejsce przedsięwzięcia stwierdzonych także dochodzeń i złożenia spisanych oświadczeń.

Przybranie zaprzysiężonego protokolanta jest dopuszczalne, nie jest ono jednak potrzebne z wyjątkiem wypadków, o których mowa w § 3., ustępie 2. u. o spr. ks. gr. i z wyjątkiem wypadku protokolarnego sporządzania dokumentów.

Osoby, które przesłuchano, winny podpisać protokół.

Wyników dochodzeń przedsięwziętych na miejscu nie protokołuje się osobno, lecz w razie zmiany czasu i miejsca przedsięwzięcia czynności urzędowej przerywa się protokół i kończy się go dopiero przy ukończeniu czynności urzędowej.

Dochodzenie stosunków posiadania i własności.

§ 28.

Rozprawa ze stronami rozpoczyna się od tego, iż pokazuje się im na mapie przedmiot posiadania, który dotychczas złączony był w jedno ciało hipoteczne albo części składowe tegoż, o które rozchodzi się, i bada się przy odpowiednim uwzględnieniu operatów katastralnych, czy stan majątkowy, oznaczenie parcel przychodzące w księdze gruntowej (numer domu, rodzaj uprawy) i wpis prawa własności odpowiadają rzeczywistości i są zupełne, a to w tym celu, aby stworzyć podstawę do hipotecznego

wpisania prawnego posiadacza faktycznego za właściciela.

§ 29.

Przy parcelach budowlanych należy zbadać ich przeznaczenie i wciągnąć je w skróceniu do przedziałki 4. protokołu, a mianowicie D = dom (budynek mieszkalny), P = podwórzec, G = budynek gospodarczy, Ch = chata itd.

Urzędnik ewidencyjny winien w toku dochodzeń przedsięwziąć stwierdzenie zmian w uprawie, stosownie do postanowień §§ 9. i 10. ustawy z dnia 12. lipca 1896., Dz. u. p. Nr. 121.

W razie stwierdzenia zmian w uprawie należy zastosować terminologię przepisaną § 16. ustawy z dnia 24. maja 1869., Dz. u. p. Nr. 88.

Jeżeli zbadano, iż budynek został zburzony a wskutek tego cała parcela budowlana przestała jako taka istnieć i przyłączona została do sąsiedniej uprawy, natenczas należy w przedziałce 1. przekreślić liczbę parceli czerwonym kolorem a w przedziałce 3. zamieścić uwagę: „Zburzono i przyłączono do parc. gruntowej”.

Jeżeli stwierdzono, iż na parceli gruntowej postawiono budynek w tym celu, aby tam pozostał, natenczas należy w tym kierunku przeprowadzić sprostowanie w protokole.

Każda parcela, której rozmiar i oznaczenie znaleziono w porządku, otrzymuje w przedziałce trzeciej protokołu znaczek (√), zrobiony ołówkiem. Jeżeli uznano przynależność parceli do odnośnej posiadłości, względnie odnośnego posiadacza, to należy okoliczność tę zaprotokołować w ten sposób, iż w przedziałce trzeciej wyciśnie się pieczętką słowo „zgodnie”.

§ 30.

Jeżeli strony nie mogą przedłożyć dokumentów nabycia odnośnie do nieruchomości, do których rozszcą sobie prawo, natenczas komisarz winien je zapytać o tytuły nabycia, a ich faktyczne wyjaśnienia, odnoszące się do podanego tytułu nabycia uwidocznić w protokole.

Jeżeli kilka osób podniosło roszczenie do jednej nieruchomości lub pewnej części nieruchomości, opierając je na faktycznym posiadaniu, natenczas należy przeprowadzić dochodzenia w myśl § 9., ustępu 4. u. o spr. ks. gr.

Wyniki stwierdzenia praw własności protokołuje się albo przez samo powołanie się na dotychczasowy stan hipoteczny albo przez wymienienie rzeczywistego posiadacza różniącego się od właściciela hipotecznego oraz tytułu nabycia.

Wpisanie prawa własności na rzecz dziedzica lub legataryusza nie może nastąpić przed przyznaniem spadku lub przed wydaniem osobnego pozwolenia ze strony władzy spadkowej. W protokole dochodzeń należy w takim razie zaznaczyć, iż dekret dziedzictwa nie został jeszcze wydany i że wskutek tego wpisuje się prawo własności na rzecz spadkodawcy. Komisarz dla sprostowania ksiąg winien jednak baczyć na to, aby przyznanie spadku lub osobne zezwolenie, które później nastąpią, doznały uwzględnienia w protokole, dopóki to jest jeszcze możliwe.

Gdyby postępowanie spadkowe nie było jeszcze w toku, natenczas winien komisarz dla sprostowania ksiąg spowodować jego wdrożenie. Jeżeli okaże się, że nieruchomości należące do spadku uległy fizycznemu podziałowi, albo jeżeli uprawnieni do spadku zamierzają przedsięwziąć taki podział nieruchomości, natenczas należy akt podziału sporządzić protokolarnie przy współudziale organu ewidencyjnego i uwzględnić go w odpowiedni sposób przy sprostowaniu księgi gruntowej albo też udzielić sądowi spadkowemu celem uwzględnienia przy przyznaniu spadku.

Analogicznie do ustępu 4. powinno się postąpić, jeżeli nieruchomość sprzedano w drodze licytacji przed dniem dochodzeń a nabywca nie dopełnił jeszcze wszystkich warunków, od których zależy jego wpisanie.

Do uwidocznienia związku pomiędzy kilku parcelami według nowo zbadanego stanu, które znajdują się w tychsamych stosunkach prawnych i objęte są łącznie oświadczeniami złożonemi przez strony, zwłaszcza jeżeli parcele te stanowią razem jedno ciało hipoteczne tegosamego właściciela, służy przedziałka 5. protokołu dochodzeń, w której poszczególne grupy parcel pozostających w związku wyszczególni się cyframi arabskimi w bieżącym porządku kolejnym w ten sposób, iż parcele należące do tej samej grupy otrzymają tę samą cyfrę arabską.

Należy pouczyć strony w odpowiedni sposób o korzyściach wynikających z połączenia kilku nieruchomości tegosamego właściciela w jedno ciało hipoteczne, o ile połączenie takie jest według ustawy dopuszczalne.

§ 31.

Odnosnie do tych parcel, które w naturze są podzielone i należą w częściach do różnych osób, należy przedstawić w protokole stwierdzony nowy stan posiadania w sposób następujący:

W przedziałce 1. należy przekreślić parcele czerwonym atramentem za pomocą poziomej kreski i zanotować podział w przedziałce 3. („Badanie stanu majątkowego“) słowami „podzielona“ lub „ma być podzielona“, stosownie do tego, czy po-

dział w katastrze już przeprowadzono lub nie. Jeżeli parcelę już podzielono w katastrze, natenczas należy w przedziałce 4. (nowy stan) przytoczyć numery parcel wynikłych z podziału, a to jeden numer pod drugim. Jeżeli natomiast parcela nie jest jeszcze podzielona w katastrze, natenczas winien organ ewidencyjny po stwierdzeniu linii podziału w naturze skutecznie potrzebne pomierzenie i ponumerowanie części wynikłych z podziału.

Daty nowych parcel należy wstawić do przedziałki 4. Gdyby jednak nie można było pomiaru zaraz przeprowadzić, natenczas powinno się go skutecznie dodatkowo, o ile możności najprędzej. W tym celu należy utrzymywać ewidencję co do przeprowadzić się mającego pomiaru zapomocą zapisku, który zawierał będzie liczbę pozycyi protokołu i liczby podzielić się mających parcel. Rozprawę należy, o ile możności prowadzić dalej na podstawie szkicu przedstawiającego położenie wszystkich parcel z podziału wynikłych i obejmującego nowe numery parcel, który to szkic sporządzi organ ewidencyjny.

§ 32.

Jeżeli okaże się, że suma wpisanych udziałów współwłaścicieli wynosi więcej aniżeli jedną jednostkę albo też, iż suma ta nie wyczerpuje całej jednostki albo jeżeli zachodzą się pozorne stosunki współwłasności bez cyfrowego oznaczenia udziałów poszczególnych uczestników, natenczas należy zbadać na podstawie aktów odnoszących się do zakładania ksiąg gruntowych i dokumentów dotyczących nabycia a stanowiących podstawę wpisów, czy nie popełniono błędu przy wpisywaniu (§ 104 u. h.). Jeżeli to nie zachodzi, natenczas należy zbadać faktyczne stosunki posiadania i wpływać na porozumienie się stron. Gdyby nie można było doprowadzić do zgody, wówczas powinno się ustalić w protokole punkty sporne.

Uchwała działowa (§ 36.) winna w każdym razie obejmować wszystkie parcele, które dotychczas połączone były w ciele hipotecznym.

§ 33.

Jeżeli rozchodzi się o fizyczny podział nieruchomości, należy przy rozprawach zwracać uwagę na to, czy co do niej nie istnieją ustawowe ograniczenia podziału lub pozbycia, co zachodzi zwłaszcza przy gruntach gminnych, które należą do majątku zakładowego lub dóbr zakładowych gminy albo zakładów gminnych i które wskutek tego, według postanowień ordynacji gminnej nie mogą być dzielone bez uchwały sejmowej ani też pozbywane bez zezwolenia rady powiatowej lub wydziału krajowego, następnie przy gruntach lasowych, których podział, w myśl § 21. ustawy lasowej z dnia 3. grudnia 1852., Dz. u. p. Nr. 250, wymaga zezwolenia władzy politycznej.

W myśl § 27. u. o spr. ks. gr. ma komisarz obowiązek postarać się w odpowiednim okresie postępowania sprostowawczego o potrzebne zezwolenie władzy administracyjnej.

§ 34.

Przy rozprawach odnoszących się do stosunków posiadania należy w myśl § 22. u. o spr. ks. gr. zwracać zawsze uwagę także na niewpisane prawa zastawu i inne prawa obciążające, które przy sposobności niehipotecznego przeniesienia posiadania, dokonanego przed zanotowaniem postępowania sprostowawczego ustanowiono jako wzajemne zobowiązania nabywcy.

W szczególności należy przy tych nieruchomościach, które dotychczas złożone były w jedno ciało hipoteczne, w rzeczywistości jednak są faktycznie podzielone, zbadać służebności istniejące pomiędzy odnośnymi gruntami. Jeżeli pomimo zapytań nie podano służebności takich do wiadomości komisarza dla sprostowania ksiąg, natenczas należy zaznaczyć to wyraźnie w protokole.

§ 35.

Jeżeli pomiędzy wszystkimi interesowanymi przyjdzie do skutku zgoda co do okoliczności wymienionych w § 28., natenczas należy, o ile stosownie do tego ciała hipotecznego ma uleż podziałowi, wdać się zarazem w rozpatrzenie stanu ciężarów, aby także w tym względzie doprowadzić, o ile możliwości do zgody.

W razie zgody wszystkich interesowanych w przedmiocie uporządkowania całego stanu hipotecznego winien komisarz stwierdzić w protokole, iż porozumienie nastąpiło i po wypełnieniu przedziałki 6. protokołu uwiadomić sąd hipoteczny o wyniku w takiej formie, aby sąd można było dokładnie rozeznąć nowy stan odpowiadający porozumieniu się stron oraz ocenić, czy należy wpisy skutecznie w istniejącym wykazie hipotecznym czy też w wykazach hipotecznych, nowo utworzyć się mających tudzież aby uwiadomienie komisarza mogło stanowić pewną podstawę skutecznie się mającego wpisu.

Jeżeli między interesowanymi przyjdzie do skutku porozumienie się nie obejmujące jednak rozszczenia co do wzajemnego świadczenia ze strony nabywcy w myśl § 22. u. o spr. ks. gr., natenczas spór toczący się w tym względzie nie stanowi przeszkody pod względem postąpienia w myśl § 8., u. o spr. ks. gr. Stronę, która podnosi rozszczenie takie, należy pouczyć, iż wolno jej dochodzić rozszczenia swego w drodze sporu oraz iż przez wniesienie skargi na czasie i przez hipoteczne zanotowanie tejże może zabezpieczyć sobie prawo swoje w obec każdego późniejszego właściciela nieruchomości. W protokole należy uczynić wzmiankę o udzieleniu pouczenia.

Uchwała działowa.

§ 36.

Uchwała działowa ma zawierać:

1. Oznaczenie podzielić się mającego ciała hipotecznego (liczbę wykazu hipotecznego) oraz wymienienie parcel i części parcel, które mają być odpisane od ciała hipotecznego: części powstałe przez oddzielenie należy uporządkować według ciał hipotecznych, które z nich mają być utworzone, zarazem zaś przytoczyć, czy będą one wpisane do nowych wykazów hipotecznych czy też dopisane do już istniejących:

2. nazwiska i dokładne adresy osób, które mają być wpisane za właścicieli poszczególnych części odłączonych oraz osób odesłanych na drogę skargi.

W razie, jeżeli strony podnoszące rozszczenia pod względem prawa własności odesłano na drogę skargi, oznaczyć należy także termin do wniesienia skargi. Przytym powinno się uwzględnić w sposób przezorny stosunki miejscowe i gospodarcze. W żadnym wypadku nie można określić terminu poniżej minimalnego jednomiesięcznego zakresu postanowionego w § 9., ustępie 4., u. o spr. ks. gr.

Jeżeli komisarz rozstrzyga o sprzecznych rozszczeniach stron, natenczas należy dołączyć odnośnie do każdego punktu spornego uzasadnienie odpowiadające stanowi rzeczy.

Uchwała zawiera wreszcie pouczenie o środkach prawnych, przysługujących stronom i o skutkach niedotrzymania terminu określonego do wniesienia skargi.

Przy wydawaniu uchwały działowej i stosownie do jej osnowy powinno się wypełnić przedziałki 6. i 7. protokołu dochodzeń.

Dorecznie uchwały działowej następuje w myśl ustępu ostatniego § 9., u. o spr. ks. gr.

Zrzeczenie się doreczenia uchwały i zaczepienia tejże należy stwierdzić w protokole dochodzeń.

§ 37.

Jeżeli nieruchomość nie jest hipotecznie obciążona, natenczas winien komisarz dla sprostowania ksiąg gruntowych po prawomocności uchwały działowej udzielić ją sądowi hipotecznemu do dalszego urzędowania, stwierdzając zarazem jej prawomocność.

Jeżeli w myśl § 22., u. o spr. ks. gr., ustalono w drodze porozumienia się interesowanych wzajemne zobowiązania osoby, która ma być wpisana za właściciela, natenczas powinno się zarazem spowodować ich wpisanie do ksiąg.

Uporządkowanie stanu ciężarów. Plan przydzielenia ciężarów.

§ 38.

Przy nieruchomościach hipotecznie obciążonych nie zarządza się zaraz po prawomocności uchwały działowej jej hipotecznego wykonania, lecz wdraża się postępowanie co do przydzielenia ciężarów (§§ 12. do 21. u. o spr. ks. gr.) aby sprostować także stan ciężarów w sposób odpowiadający rzeczywistemu stanowi prawnemu.

W postępowaniu co do przydzielenia ciężarów musi nastąpić przesłuchanie wszystkich uprawnionych.

Odnosnie do okoliczności spornych, wymienionych w § 24., ustępie 2., u. o spr. ks. gr., korzysta komisarz z środków dowodowych, któremi zresztą nie rozporządza się w postępowaniu niespornym. Z tych środków dowodowych należy korzystać w sposób oględny.

§ 39.

Okoliczność, iż wartość fizycznej części nieruchomości wstępującej w miejsce idealnego udziału własności, jest większa, aniżeli odpowiadałoby to udziałowi idealnemu, nie stanowi przy porządkowaniu stanu ciężarów przeszkody pod względem przeniesienia ciężarów z udziału idealnego na fizyczną część nieruchomości. (Gdyby nie dano się skutecznie przeniesienia ciężarów ciążących dotychczas na idealnych udziałach ciała hipotecznego na fizyczne części nieruchomości odpowiadające tym udziałom idealnym, natenczas należy z największą starannością wyszukać te kawałki gruntu, których obciążenie było rzeczywistą wolą strony przy ustanowieniu praw obciążających. Zapobiegać trzeba pokrzywdzeniu interesowanych przez wyzyskanie mylnej osnovy księgi gruntowej.)

Komisarz dla sprostowania ksiąg winien w planie przydzielenia podać powody decydujące pod względem wyszukania tych kawałków gruntu, które w powyższy sposób mają być obciążone.

Jeżeli w toku dochodzeń okaże się, że prawa obciążające, które według zgodnej woli stron nie miały dotyczyć poszczególnych, obecnie wydzielić się mających części składowych ciała hipotecznego, wpisano na całym ciele hipotecznym dlatego, iż hipoteczne rozdzielanie części składowych, które miały być obciążone i tych, które miały być wolne od ciężarów, nie było przeprowadzone, natenczas winien komisarz dbać o to, aby praw obciążających nie przeniesiono na części składowe, które ma się wydzielić.

Praw naftowych nie przenosi się do nowych wykazów hipotecznych, lecz należy równocześnie z postępowaniem celem przydzielenia ciężarów

przeprowadzić także postępowaniu celem przeniesienia praw naftowych do księgi naftowej w myśl § 23., ustawy z dnia 9. stycznia 1907., Dz. u. p. Nr. 7., i rozporządzenia ministerjalnego z dnia 15. kwietnia 1907., Dz. u. p. Nr. 107. Przy podziale ciała hipotecznego i wykonaniu uchwały przydzielenia należy przeprowadzić również przeniesienie praw naftowych do księgi naftowej. Przeniesienie to należy zaznaczyć w przeglądzie, który ma być prowadzony w myśl § 9. powołanego rozporządzenia.

Jeżeli okaże się, iż prawa naftowe ciążą na idealnej części nieruchomości a także po podziale ciała hipotecznego miałyby nadal obciążać tylko jeden udział współwłasności, natenczas nie przenosi się takich praw naftowych ani do nowego wykazu hipotecznego ani do księgi naftowej, lecz ponijają się je przy przydzieleniu ciężarów, podając odnośne motywa. (§ 11., ustęp 7., powołanego rozporządzenia ministerjalnego.)

Wyrównanie wartości i kaucya.

§ 40.

Jeżeli wartość fizycznej części nieruchomości, wstępującej w miejsce obciążonego hipotecznie udziału współwłasności jest mniejsza, aniżeli kwota, która z ogólnej wartości ciała hipotecznego przypada rachunkowo na udział współwłasności, natenczas może wierzyciel roszczenie do złożenia w sądzie sumy wyrównawczej albo do wpisania prawa zastawu dla sumy kaucyjnej, które to roszczenie przysługuje mu w myśl § 13., u. o spr. ks. gr., podnieść już przy rozprawie przed sporządzeniem planu przydzielenia albo dopiero w drodze zarzutu wniesionego przeciw planowi przydzielenia. Dla skoncentrowania postępowania przedstawia się pierwsza droga jako więcej pożądana, ponieważ w ten sposób można będzie roszczenie to uwzględnić już w planie przydzielenia.

Oznaczenie sumy wyrównawczej lub kaucyjnej następuje tylko na żądanie wierzyciela. Przy stawianiu żądania tego nie ma wierzyciel obowiązku dokładnego cyfrowego określenia swego roszczenia. Ustalenie sumy jest rzeczą komisarza, który winien przy tym przestrzegać przepisów zawartych w ustępie 2. i 3. § 13., u. o spr. ks. gr.

§ 41.

Roszczenie w myśl § 13., u. o spr. ks. gr., jest wykluczone, jeżeli wierzyciel w chwili, gdy go do księgi gruntowej wpisywano jako uprawnionego stosownie do okoliczności danego wypadku wiedział o tym, iż fizyczna część nieruchomości, którą miano obciążyć nie dosięga wartości idealnej części ciała hipotecznego, którą obciążono.

Roszczenie wykluczone jest dalej i wówczas, jeżeli pomimo mniejszej wartości, jaką przedstawia fizyczna część nieruchomości, którą miano obciążyć, zachodzi jeden z wypadków § 17., l. 5. — 7., u. o spr. ks. gr.

Komisarz dla sprostowania ksiąg gruntowych winien przy rozstrzyganiu wniosku wierzyciela ocenić starannie wyniki całej rozprawy i postępowania dowodowego i uzasadnić swe orzeczenie w planie przydzielenia przez przytoczenie ilości konkretnych, skłaniających go do uwzględnienia lub oddalenia żądania, albo też uczynić to w uchwałę przydzielenia, jeżeli żądanie postawiono dopiero w drodze zarzutu wniesionego przeciw powyższemu planowi. Przy ocenie okoliczności, które dotyczą znajomości mylnego stanu księgi gruntowej, należy mieć także na oku stosunki i zwyczaje odnośnej okolicy.

§ 42.

Komisarz winien zwrócić uwagę właścicieli ciał hipotecznych, które mają być obciążone kaucją lub częścią kaucyi, iż mogą oni uwolnić się od tego obciążenia przez złożenie w sądzie kwoty przypadającej na ich nieruchomość (§ 25., u. o spr. ks. gr.). Pouczenie, które dano, należy uwidocznić w protokole.

W § 13., u. o spr. ks. gr., postanowiono tylko w ogólności warunek złożenia sumy wyrównawczej i ustalono skutki niezłożenia tej sumy. Wyrażnego oznaczenia osoby obowiązanej nie ma w ustawie. Złożenie może być uskutecznione przez każdego, komu na tym zależy, a więc zarówno przez dotychczasowego dłużnika hipotecznego jak i przez właścicieli tych części nieruchomości, które mają być obciążone.

Nienależne obciążenia.

§ 43.

Przy dochodzeniach uwzględnić należy, czy niektóre z wpisanych praw obciążających nie zgasy już. Przeniesienie nienależnych obciążeń będzie zaniechane, jeżeli nienależność wykazana jest dokumentami (kwitami ekstabilacyjnymi, deklaracyami uwalniającymi przedmiot z pod zastawu, wyrokami itd.), albo jeżeli uprawnieni oświadczą protokolarnie swoją zgodę.

Jeżeli odnośnie do wpisanych praw obciążających postawiono twierdzenie, iż one uchylone zostały w sposób niehipoteczny, natenczas winien komisarz weważyć dotyczące oświadczenia stron do protokołu i dołączyć do tegoż odnośne dokumenty.

Jeżeli w planie przydzielenia pominięto przeniesienie ciężarów tego rodzaju, natenczas powinno się podać przyczynę tego.

Jeżeli istnieją wpisy wymowy na korzyść osób zmarłych, to należy wpłynąć na ich wykreślenie.

Zobowiązania wzajemne, ustanowione przy nabyciu nieruchomości.

§ 44.

Zobowiązania wzajemne nabywcy, ustanowione przy nabyciu nieruchomości dokonany przed zatwierdzeniem wdrożenia postępowania sprostowawczego, o których wpis winien komisarz postarać się w myśl § 22., u. o spr. ks. gr., o ile pomiędzy interesowanymi przyjdzie do porozumienia, należy objąć planem przydzielenia.

§ 45.

O wygotowaniu planu przydzielenia zawiadomić należy interesowanych przy użyciu formularza 13., do rąk własnych.

Wzór 13.

W zawiadomieniach powinno się podać według kalendarza termin, ustanowiony w § 14., ustępie 2., u. o spr. ks. gr. i naznaczyć go w ten sposób, aby wszyscy interesowani mieli o ile możliwości do rozporządzenia pełny okres terminu, a to także wówczas, gdyby zaszyły opóźnienia w doręczeniu i gdyby musiano ustanowić zastępców.

Zarazem wyznaczyć należy audyencyę przypadającą mniej więcej na połowę terminu, na której komisarz dla sprostowania ksiąg gruntowych lub urzędnik sądu hipotecznego, wyznaczony w tym celu przez przełożonego sądu winien tym z pośród interesowanych, którzy w tym celu zgłoszą się przy audyencyi objaśnić plan przydzielenia; również należy pouczyć strony o warunkach, wśród których zarzuty przeciw planowi przydzielenia są dopuszczalne lub wykluczone.

Należytość za sporządzenie odpisów planu przydzielenia tudzież za wyciągi z tegoż należy policzyć po 40 h za każdą stronę. Co do zamówień prowadzić należy osobne zapiski według wzoru 14. Należytości składa się w sądzie do księgi pieniężnej i odsyła co trzy miesiące do kasy państwowej. Nie uważa się zamówienia za uskutecznione w ciągu terminu ustawowego (§ 16., ustęp 1., u. o spr. ks. gr.), jeżeli nie złożono należytości w ciągu tego terminu. W żadnym zaś wypadku nie można wydać zamawiającemu wyciągu lub odpisu przed złożeniem należytości.

Wzór 14.

Postępowanie reklamacyjne.

§ 46.

Termin do przyjęcia zarzutów przeciw planowi przydzielenia oraz przeciw zmianom lub uzupełnieniom planu, uskutecznianym wskutek zarzutów

Wzór 15. wyznacza się za pomocą uchwały według wzoru 15. którą doręczyć należy wszystkim interesowanym do rąk własnych.

§ 47.

W razie ustnego wniesienia zarzutów należy spowodować strony, aby postawiły jasno określone żądanie i zarzuty rzeczowo uzasadniły. Jeżeli strony nie mogą podać powodów, natenczas powimmo się je pouczyć o bezowocności zarzutów. Nie można odmówić zaprotokołowania zarzutów, jeżeli strony pomimo tego obstają przy tychże. Udzielenie pouczenia należy uwidocznnić w protokole.

§ 48.

Zarzuty, które w myśl § 17., u. o spr. ks. gr., nie doznają uwzględnienia, są częścią natury formalnej częścią materialnej.

Do pierwszych należą takie zarzuty, które w ogóle nie dostarczają podstawy do merytorycznego traktowania rzeczy, czy to z powodu, że nie obejmują określonego żądania (l. 1.) czy też z powodu, iż nie można z nich rozpoznać, dla czego zaczępiono przydzielenie ciężarów (l. 2.) albo z powodu, iż skierowane są przeciw przekazaniu ciężarów, odpowiadającemu oświadczeniom, jakie sam zaczępiający złożył przedtym (l. 3.).

Z przyczyn materialnych oddała się zarzuty w wypadkach, podanych pod liczbami 4 do 7.

Zarzuty przedstawiają się, jako rzeczowo nieuzasadnione przedewszystkiem wówczas, jeżeli dotychczasowy stan ciężarów przekazano na nowo utworzone ciała hipoteczne w ten sposób, iż prawo zażalenia przeciw temu w ogóle w myśl ustawy nie służy (l. 4.), na przykład jeżeli prawo zastawu ciężące na pewnym ciele hipotecznym przeniesiono łącznie na wszystkie nowo utworzone ciała hipoteczne.

W interesie poparcia czynności sprostowawczych niepowinien dalej uprawniony z tytułu obciążenia nieruchomości mógł zaczępić takich zmian co do rozmiaru swego zabezpieczenia, które według ustaleń komisarza nie zagrażają jego prawu. Wierzyciel musi zgodzić się nawet na ograniczenie pierwotnego zabezpieczenia, jeżeli wierzycielność jego znajduje nadal pupilarne bezpieczeństwo w nowym przedmiocie zastawu (l. 5.), i musi pozwolić na przekazanie ciężarów przy zmianie przedmiotu zastawu, jeżeli zakres bezpieczeństwa nie umniejsza się przez to, zwłaszcza jeżeli podstawa się równowartościowy, fizyczny udział w nieruchomości w miejsce obciążonego udziału współwłasności w przypadkach pozornej współwłasności albo przy ograniczeniu służebności gruntowej na parcele,

których ona dotyczy, w razie ich oddzielenia od obciążonego ciała hipotecznego (l. 6.).

Wreszcie w razie, jeżeli wierzycielność nie znajduje na nieruchomości obciążonej prawem zastawu, na którą ją przekazano, zupełnego bezpieczeństwa pupilarnego, albo jeżeli jej dotychczasowe bezpieczeństwo uległo zmniejszeniu wskutek przekazania, można umorzyć wierzycielność przez częściową zapłatę o tyle, ile potrzeba do przywrócenia odpowiedniego stosunku bezpieczeństwa według liczby 5. lub 6. Przeciw temu sposobowi uregulowania ciężarów nie służy wierzycielowi zarzuty (l. 7.).

§ 49.

W interesie koncentracji postępowania ma komisarz dla sprostowania ksiąg gruntowych w regule obowiązek wydania rozstrzygnięcia co do zarzutów przy pierwszej audyencji reklamacyjnej (§ 18. ustęp 1., u. o spr. ks. gr.).

Wyjątek od tego przewidziany jest w § 19., u. o spr. ks. gr., jeżeli rozstrzygnięcie wymaga dalszych dochodzeń i ustaleń, których nie można przeprowadzić na pierwszej audyencji, na przykład przy zawikłanym stanie ciężarów większych dóbr znacznie rozparcelowanych. W takim wypadku należy odroczyć audyencyę, jednakowoż tylko na krótki czas. Odroczone audyencya ogranicza się tylko do rozprawy nad materiałem, którego przy poprzedniej audyencji nie załatwiono. Wnoszenie nowych zarzutów jest niedopuszczalne. Zawiadomienie o nowej audyencji mimo nastąpić zaraz ustnie dla oszczędzenia czynności pisarskich i zarządzeń co do doręczenia. Jeżeli jednak komisarz postanowi przy pierwszej audyencji dopuścić zmiany lub uzupełnienia planu przydzielenia i jeżeli osoby, których prawa przez to zostają dotknięte, przy końcu audyencji nie są obecne, natenczas winien komisarz stosownie do § 19., u. o spr. ks. gr., postarać się o osobne pisemne wezwanie tych interesowanych wraz z odpowiednim ich poinformowaniem i pouczeniem.

Uchwała przydzielenia ciężarów.

§ 50.

Pod względem wygotowania uchwały przydzielenia ciężarów dozwala § 20., u. o spr. ks. gr., dla ograniczenia czynności pisarskich na to ułatwienie formalne, iż w uchwale przydzielenia można powołać się na plan przydzielenia i na ewentualne późniejsze jego zmiany i uzupełnienia, jednakowoż tylko wówczas i tylko o tyle, o ile stąd można będzie z łatwością rozpoznać uchwałę komisarza i nie trzeba będzie obawiać się wątpliwości pod względem wpisów hipotecznych, które na tej podstawie mają być przeprowadzone.

Połączenie dochodzeń co do stanu posiadania i ciężarów.

§ 51.

Połączenie postępowania odnośnie do ustalenia stanu posiadania i odnośnie do przydzielenia ciężarów, o którym mowa w § 15., u. o spr. ks. gr. winno mieć miejsce, w interesie szybszego i tańszego postępu prac we wszystkich wypadkach prostszych, w których nie ma powodu do obawy, iż z połączenia tego powstaną powikłania.

C. Wykonanie sprostowania ksiąg (§§ 52. do 57.).

§ 52.

Uwiedomienia odnoszące się do hipotecznego przeprowadzenia wyników postępowania sprostowawczego, które sąd hipoteczny otrzymał od komisarza dla sprostowania ksiąg gruntowych jako: protokoły obejmujące porozumienia się stron co do uregulowania stanu hipotecznego, uchwały działowe, uchwały przydzielenia i inne środki pomocnicze, dotyczące sprostowania stanu hipotecznego należy wciągnąć do dziennika dla spraw hipotecznych i poddać prawidłowemu załatwieniu. W tym względzie wchodzi w szczególności w zastosowanie także przepisy § 6., ustępu 5., u. o spr. ks. gr.

Odnosnie do pytania, czy należy zatrzymać dotychczasowy wykaz hipoteczny, lub zaprzestać jego używania (§ 1., ustęp 3. i § 8., ustęp 3., u. o spr. ks. gr.), należy wziąć pod rozwagę, iż w razie całkowitego rozdzielenia ciała hipotecznego okazuje się wskazanym, aby drogą wpisów rozłączyć zupełnie jego części składowe a wykaz hipoteczny zaniknąć, natomiast zaś prowadzić dalej wykaz dotychczasowy w razie pomniejszych odpisywań i prostszego stanu hipotecznego, przy którym nie należy obawiać się powikłań.

Przy sposobności sprostowania pewnego wykazu należy postarać się także o odpowiednie sprostowanie tych wykazów hipotecznych i wykazów tabuli krajowej, w których przychodzą wpisy powołujące się na wykaz sprostowany a odnoszące się do służebności, hipotek łącznych, praw dzierżawy, odkupu lub pierwokupu tudzież ciężarów realnych. Sprostowanie uskutecznia się przez wpisanie uwagi: „Przy sposobności sprostowania ksiąg gruntowych otrzymał wykaz powołany pod l. p. . . . nową l. . . .” Przed uwagą należy umieścić klauzulę wpływu. Jeżeli sprostowanie takie ma być przeprowadzone w księgach gruntowych innego sądu, natenczas przesyła się sądowi temu odpowiednie uwiedomienie.

Podobnie w razie, jeżeli w myśl § 12., ustępu 5., u. o spr. ks. gr. nie przekazuje się ciężarów, ciężających

w formie hipoteki łącznej na innych nieruchomościach nie poddanych postępowaniu sprostowawczemu, powinno się spowodować z urzędu ich wykreślenie z tych nieruchomości.

§ 53.

O ile uchwała działowa obejmuje odesłanie na drogę skargi, nie może sąd hipoteczny przystąpić zaraz do wykonania odnośnej części uchwały.

Ponieważ wynik sporu wywiera wpływ na rodzaj wykonania hipotecznego, przeto winien sąd hipoteczny poinformować się o wdrożeniu i dalszym toku sporu w myśl § 11., ustęp 1., u. o spr. ks. gr. i postąpić stosownie do danego wyniku.

Przy protokolarnym wnoszeniu skargi winny sądy przychodzić stronom, o ile możności, z pomocą.

§ 54.

Na podstawie dowodów złożenia w sądzie sum kaucyjnych (§§ 13. i 25., u. o spr. ks. gr.), które to dowody przesłał komisarz w myśl § 21., ustęp 1., u. o spr. ks. gr., lub których strony wprost dostarczą, oceni sąd hipoteczny, czy i o ile należy przeprowadzić zabezpieczenie sumy kaucyjnej prawem zastawu lub też czy przeprowadzenie, jako bezprzedmiotowe nie ma mieć miejsca.

§ 55.

Równocześnie z hipotecznym wykonaniem sprostowania wykazu hipotecznego należy wykreślić zanotowanie wdrożenia postępowania sprostowawczego, o ile wykaz zatrzymuje się i nadal; w przeciwnym razie należy wykaz zaniknąć.

Sprostować dalej należy także rejestry rzeczowe i osobowe. W razie jeżeli rejestry istniejące nie nadają się więcej do użytku, powinno się założyć nowe a to według wzorów przepisanych w §§ 63. i 65.

O wszystkich wpisach hipotecznych, przedsięwziętych na podstawie wyników postępowania sprostowawczego zawiadomić należy interesowanych stosownie do przepisów powszechnej ustawy hipotecznej.

§ 56.

W przypadku, o którym mowa w § 11., ustęp 2., u. o spr. ks. gr. winien sąd hipoteczny wciągnąć niezgodność pomiędzy stanem hipotecznym a faktycznym stanem posiadania do zapisku

różnic pomiędzy księgą gruntową a katastrem, następnie zaś postąpić stosownie do zarządzenia § 3., ustawy z dnia 23. maja 1883., Dz. u. p. Nr. 82. Aby jednak, o ile możności uniknąć środków przymusowych, przewidzianych w tej ustawie, winien komisarz dla sprostowania ksiąg gruntowych i sąd hipoteczny przez odpowiednie pouczenie faktycznego posiadacza, którego odesłano na drogę skargi wpłynąć na to, aby tenże uczynił zadość swemu obowiązkowi ustawowemu względem uporządkowania hipoteki przez wniesienie skargi i należyte jej popieranie lub w inny sposób odpowiadający celowi.

Z wspomnianego wyżej zapisku należy wykreślić wypadki niezgodności, które załatwiono w toku postępowania sprostowawczego.

§ 57.

Jeżeli złożono w sądzie sumy wyrównawcze lub kaucyjne stosownie do ustawy o sprostowaniu ksiąg gruntowych (§§ 13. i 25.), natenczas podać należy w uchwale wydanej z powodu złożenia, czy odnośną sumę złożono jako sumę wyrównawczą lub kaucyjną, oraz powód złożenia a równocześnie wymienić wierzytelność, na której pokrycie sumę tę złożono.

D. Szczegółowe postanowienia co do postępowania w myśl II. rozdziału u. o spr. ks. gr. (§§ 58. i 59.).

§ 58.

Odnośnie do ciał hipotecznych, przy których zachodzi ten mylny stan, iż wpis prawa własności co do całego ciała hipotecznego lub poszczególnych części idealnych nie odpowiada faktycznemu stanowi posiadania, przyczym jednak nie rozchodzi się o fizyczny podział ciała hipotecznego lub oddzielenie poszczególnych jego części składowych, ma zastosowanie rozdział II. u. o spr. ks. gr., jeżeli błąd istniał już w czasie, w którym ustawa o sprostowaniu ksiąg gruntowych nabyła mocy obowiązującej, to jest w dniu 25. grudnia 1906. Jeżeli niezgodność powstała dopiero później, natenczas winien komisarz dla sprostowania ksiąg donieść o wypadku tym sądowi hipotecznemu, który wciągnie go do zapisku różnic między księgą gruntową a katastrem a następnie postąpi według § 3., ustawy z dnia 23. maja 1883., Dz. u. p. Nr. 82.

§ 59.

Postępowanie według rozdziału II. u. o spr. ks. gr. odbywa się o wiele prościej aniżeli w wypadkach rozdziału I, ponieważ rozchodzi się tutaj tylko o sprostowanie przeniesienia własności

a ciężary uwzględnia się tylko o tyle, o ile w myśl § 22. u. o spr. ks. gr. trzeba zbadać ewentualne zobowiązania wzajemne, pochodzące z tytułu prawnego, dotąd nie zahipotekowanego i wciągnąć je uzupełniająco do stanu ciężarów, w razie zgodzenia się interesowanych.

Nie ma tu zatem miejsca ani postępowanie działowe ani postępowanie co do przydzielenia ciężarów. Komisarz dla sprostowania ksiąg gruntowych stwierdza drogą uchwały w myśl § 30. u. o spr. ks. gr. wyniki rozprawy, o ile pomiędzy interesowanymi nie przyjdzie do zgody, której wykonanie należałoby wprost zarządzić.

Postanowienia niniejszego rozdziału II. rozp. w. mają zresztą zastosowanie także w postępowaniu według rozdziału II. u. o spr. ks. gr. Zwłaszcza zważyć należy, iż w postępowaniu tym uchwała komisarza wydana w myśl § 30. u. o spr. ks. gr. stoi na równi z uchwałą działową; po jej prawomocności postępuje się stosownie do §§ 37. i 53. rozp. w.

E. Rewizya operatu.

§ 60.

Postęp prac około sprostowania ksiąg gruntowych odnośnie do poszczególnych wykazów hipotecznych należy zawsze w wykazie, wzór 8., utrzymywać w dokładnej ewidencji, zapisując w przedziałkach 7. do 11. w należyłym czasie rozmaite okresy postępowania.

Przy zakończeniu postępowania sprostowawczego w pewnej gminie katastralnej winien komisarz upewnić się, czy odnośnie do wszystkich wypadków niezgodności, wpisanych do wspomnianego wykazu przeprowadzono postępowanie. Uskutecznienie przeglądu winien komisarz dla sprostowania ksiąg gruntowych potwierdzić w tymże wykazie, jeżeli znajdzie rzecz w porządku.

III. Zakładanie na nowo ksiąg gruntowych i części ksiąg gruntowych (§§ 61. do 88.).

A. Postępowanie aż do sporządzenia projektu księgi gruntowej (postępowanie przy zakładaniu [§§ 61. do 82.]).

Postępowanie w ogólności.

§ 61.

Przy zakładaniu na nowo ksiąg gruntowych lub części ksiąg gruntowych należy postępować według przepisów galicyjskiej i bukowskijskiej ustawy

o zakładaniu ksiąg gruntowych oraz według wydanych odnośnie do ustaw tych rozporządzeń o zakładaniu ksiąg gruntowych, jednakowoż ze zmianami wynikającymi z analogicznego zastosowania postanowień ustawy o sprostowaniu ksiąg gruntowych w myśl niniejszego rozporządzenia wykonawczego. O ile w niniejszym rozdziale III. nie zarządzono nic innego, będą inne postanowienia tego rozporządzenia wykonawczego stosowane w sposób odpowiedni.

Założenie księgi na nowo odnosi się do wszystkich nieruchomości, które mają być objęte nową księgą gruntową lub nowym wykazem tabuli krajowej (obszar gminy wraz z nieruchomościami tabularnymi lub bez nich, posiadłość tabularna). Cel założenia księgi na nowo polega na ustaleniu stanu hipotecznego co do wszystkich tych nieruchomości, odpowiednio do rzeczywistego położenia prawnego, z usunięciem wszystkich wadliwości hipotecznych.

Ustawa o sprostowaniu ksiąg gruntowych zmienia o tyle postanowienia § 32. gal. u. o zakł. ks. gr. i § 36. buk. u. o zakł. ks. gr., iż do nowej księgi gruntowej nie przenosi się wprost dotychczasowego stanu hipotecznego, lecz właśnie wyniki postępowania przy zakładaniu służącej mają za podstawę do sporządzenia projektu nowej księgi gruntowej.

§ 62.

Skoro tylko postanowiono założyć na nowo księgę gruntową lub część księgi gruntowej i wciągnięto to do planu robót, winien komisarz dla sprostowania ksiąg gruntowych wdrożyć przede wszystkim prace przygotowawcze celem dostarczenia materiału pomocniczego z katastru podatku gruntowego, który ma być użyty w toku dochodzeń.

W sprawie zamówienia kopii mapy katastralnej według najświeższego stanu tejże winien komisarz odnieść się do prezydium sądu krajowego wyższego (§§ 7. i 8., ustęp 4, rozp. w.).

Zapiski, o których mowa w § 4. gal. u. o zakł. ks. gr. i w § 6. buk. u. o zakł. ks. gr. (wykaz nieruchomości, zapiski co do posiadania katastralnego poszczególnych posiadaczy i spis abecadłowy posiadaczy nieruchomości) należy sporządzić na podstawie operatów katastralnych, stosownie do postanowień §§ 63. do 65. rozp. w. i według wzorów tamże przepisanych.

Prócz tego ma się sporządzić wykaz domów (§ 66.).

Wykazy założyci należy w rozmiarach odpowiadających potrzebom odnośnej gminy. Każdy wykaz ma być oznaczony na pierwszej stronie, w miejscach wskazanych odpowiednio wydrukowanym napisem, nazwą gminy katastralnej i powiatu sądowego, którą wyciąć się pieczęcią.

Należy sporządzić odrębne wykazy dla dóbr nietabularnych i tabularnych, a dla tych ostatnich postarać się o osobne karty mapy (§ 16. u. o zakł. ks. gr.).

Wykaz nieruchomości.

§ 63.

Wykaz nieruchomości (wzór 16.) wyciągnąć należy z protokołu parcel i z katastralnych arkuszy posiadłości gruntowych. Wzór 16.

Najpierw wciąga się parcele budowlane, następnie zostawia się miejsce próżne, odpowiadające przynajmniej trzeciej części miejsca użytego na wpisanie parcel budowlanych. Następnie idą na nowej karcie parcele gruntowe. Po ostatniej parceli gruntowej należy zostawić znowu odpowiednie miejsce wolne. Zresztą zaś nie powinno się zostawiać przedziału pomiędzy poszczególnymi wpisami.

Przed parcelami budowlanymi i gruntowymi umieszcza się w środku strony napis: „Parcelle budowlane“ względnie „Parcelle gruntowe“.

Zarówno parcele budowlane jak i gruntowe powinno się wpisywać w porządku arytmetycznym, skutkiem czego przed rozpoczęciem wpisów należy zbadać istniejące ewentualnie dodatki do protokołu parcel i uwzględnić je przy wpisywaniu.

Na razie skutecznie się wpisuje tylko po stronie lewej, zaopatrzonej napisem „Stan przy rozpoczęciu zakładania na nowo księgi gruntowej“; prawą stronę zostawia się tymczasowo próżną.

Odnosnie do wypełnia przedziałki 2. obowiązują postanowienia § 26., ustęp 3. i 4.

Liczbę pozycyi protokołu dochodzeń wpisuje się do przedziałki 3. na podstawie zapisków co do posiadania katastralnego (§§ 64.).

Trzy ostatnie przedziałki 4.—6. pozostają na razie próżne.

Zapiski co do posiadania katastralnego poszczególnych posiadaczy.

§ 64.

Zapiski co do posiadania katastralnego poszczególnych posiadaczy (wzór 17.) Wzór 17. należy wyciągnąć z katastralnych arkuszy posiadłości gruntowych. Przytym założyć należy tak jak w katastrze dla każdego posiadacza i dla każdej grupy współposiadaczy osobny arkusz. Jeżeli posiadanie małżonków jest w katastralnym arkuszu posiadłości gruntowej łącznie zapisane, jakkolwiek nie istnieje wspólność co do wszystkich parcel także wciągniętych, natenczas odpowiednio do tego sporządza się także wspólny zapiszek.

„Zapiski“ te, których później używa się także jako protokołu dochodzeń oznacza się na górze obok wydrukowanych wyrazów „liczba pozycyi“ tąsamą liczbą, nakreślona wielkimi, wyraźnymi cyframi, którą ma odpowiedni katastralny arkusz posiadłości gruntowej.

Jeżeli w katastrze skasowano pewien arkusz posiadłości gruntowej, tak iż w porządku kolejnym arkuszy posiadłości gruntowych brakuje jednej liczby, natenczas nie zakłada się także zapisku pod tą liczbą pozycyi. Liczby takich bezprzedmiotowych arkuszy posiadłości gruntowych należy utrzymywać w ewidencji w dodatku do zapisków.

Napisy znajdujące się dalej w nagłówku „Liczba arkusza posiadłości i liczba nowego wykazu hipotecznego“ oraz miejsce obok napisu: „według dochodzenia“, które przeznaczone są dla późniejszego uwidocznienia odnośnych dat, pozostawia się tymczasowo bez wpisu.

Pod następnym napisem, znajdującym się w nagłówku, należy wciągnąć z arkusza posiadłości gruntowej nazwisko posiadacza, jego przewisko, ewentualną pospolitą nazwę majątności (oznaczenie majątności), a przy posiadłości, na której nie ma domu także adres posiadacza. Jeżeli w arkuszu posiadłości gruntowej nie przychodzi pospolita nazwa majątności (oznaczenie majątności) lub potrzebny w danym razie inny adres posiadacza, natenczas należy wyciągnąć daty te z „wykazu posiadaczy nieruchomości“ albo „abecedłowego wykazu posiadaczy nieruchomości“. Jeżeli można poznać z arkusza posiadłości gruntowej, iż oprócz posiadacza imieniem wymienionego istnieje kilku współposiadaczy, natenczas należy to również podać, na przykład: N. N. i 5 współposiadaczy.

Miejsce obok napisu „według dochodzenia“ należy tymczasowo pozostawić próżne celem wypełnienia go przy dochodzeniach.

Wypełnianie 1. i 2. przedziałki przychodzi do skutku w ten sam sposób, jak przy równorzędnych przedziałkach wykazu nieruchomości (§ 63.), jednakowoż przy paryfikatach należy podać nie uprawę wynikającą z paryfikacji ale rzeczywiste przeznaczenie, o ile można je rozpoznać; na przykład tor kolejowy, młyn, kanał, plac składowy, droga, kopalnia gliny itd.

Jeżeli parcela budowlana nie ma numeru domu, natenczas wstawia się w miejsce numeru literę B (= budowlany grunt).

Jeżeli operaty katastralne polegają na nowym pomiarze, przy którym dokonano nowego ponumerowania parcel, natenczas należy przy wypełnianiu przedziałek 4. do 6. użyć porównawczego zestawienia dawnych i nowych numerów parcel poszczególnych nieruchomości, którego dostarczy ewidencya katastru.

Jeżeli natomiast liczba parceli wpisana w księdze gruntowej zgadza się z liczbą parceli w przedziałce 1., natenczas należy w przedziałce 4. pociągnąć jedynie kreską poziomą.

Odnośnie do parcel wpisanych do tabuli krajowej lub do księgi kolejowej należy do liczby

wykazu w przedziałce 5. dodać potrzebne bliższe oznaczenie księgi publicznej.

Odnośnie do parcel przychodzących w księdze górniczej odsyła się do wpisu w księdze górniczej.

Przedziałki 3., 7. do 10. należy na razie pozostawić próżne; wypełnia się je dopiero w toku dochodzeń.

Po przygotowaniu wszystkich tych zapisków co do posiadania katastralnego, należy uwidocznnić wszystkie liczby pozycyi zapisków w wykazie nieruchomości (wzór 16.), przy odnośnych parcelach w przedziałce 3., a to tuż poniżej górnej linii, aby pozostało miejsce na ewentualne uzupełniające wpisy.

Jeżeli okażą się różnice nie spowodowane omyłkami błędami pisarskimi, natenczas komisarz dla zakładania ksiąg gruntowych winien je uchylić w drodze bezpośredniego porozumienia się z urzędnikiem ewidencyjnym.

Wykaz posiadaczy.

§ 65.

Na wykaz posiadaczy nieruchomości należy użyć wzoru 18.

Wzór 18.

Do przedziałki pierwszej wpisuje się na podstawie wygotowanych i w tym celu abecedłowo uporządkowanych zapisków co do posiadania katastralnego (wzór 17.), nazwiska posiadaczy w porządku abecedłowym. Po każdej grupie nazwisk, zaczynających się od tejsamej litery zostawia się miejsce próżne, co najmniej cztery razy tak duże, jak przestrzeń użyta.

W każdym razie należy zacząć grupę najbliższą na nowej karcie i to po stronie prawej. Do nazwiska każdego posiadacza, który w opracowywanej gminie katastralnej posiada majątność zamieszkałą, należy oprócz jego przewiska dodać numer domu i pospolitą nazwę majątności (oznaczenie majątności). Jeżeli tenże nie posiada w tej gminie katastralnej nieruchomości zamieszkałej, natenczas podać trzeba inny jego adres, na przykład: Olszewski Józef, dom Nr. 145.; Bojczuk Tomasz, dom Nr. 985; Kurowski Karol w Ostrowie, ulica Kościelna 5.

W przedziałce „Liczba arkusza posiadłości“ należy przedewszystkiem wpisać ółwkim tuż pod linią górną liczby pozycyi zapisków. Zresztą przedziałka ta, tudzież dwie przedziałki ostatnie pozostają na razie próżne.

Wykaz domów.

§ 66.

Wykaz domów (wzór 19.) sporządzić należy przy użyciu „wykazu posiadaczy nieruchomości“ prowadzonego przy katastrze, a jeżeli w miejsce tegoż prowadzi się wykaz abecedłowy, na podstawie

Wzór 19.

tego ostatniego. Jeżeli w gminie katastralnej znajdując się dwie lub więcej miejscowości posiadających samoistne numerowanie domów, tak iż tensam numer domu więcej razy przychodzi, natenczas należy wciągnąć do formularza owe miejscowości w porządku abecedowym, a to każdą miejscowość wraz z szeregiem numerów jej domów. Nad każdym oddziałem należy w środku umieścić nazwę miejscowości.

Po każdym oddziale zostawia się miejsce próżne, odpowiadające co najmniej trzeciej części miejsca zużytkowanego.

W podobny sposób należy postąpić, jeżeli w pewnej gminie zaprowadzono ponumerowanie domów według ulic i placów.

Jeżeli w katastrze brakuje pewnego numeru w szeregu liczb, natenczas z pośród odnośnych przedziałek formularza należy wypełnić jedynie rubrykę przeznaczoną na uwagę słowem „wolny“.

Do przedziałki drugiej wciągnąć należy jedynie pospolitą nazwę majątności (oznaczenie majątności), nie zaś także nazwiska osób uwidocznione w katastralnym wykazie domów.

Do przedziałki trzeciej „Liczba arkusza posiadłości“ powinno się przedewszystkiem tuż pod linią górną wciągnąć ołówkiem z zapisków co do posiadania katastralnego (wzór 17.) liczby pozycji tych arkuszy, w których przychodzą odnośne numery domów. Zresztą zaś przedziałka ta oraz następujące przedziałki 4. i 5. pozostają tymczasowo próżne.

Na wykaz domów należy użyć takiej ilości druków, aby pozostało dość miejsca na wciągnięcie nowego wykazu, które w danym razie może okazać się potrzebne z powodu ewentualnego późniejszego zaopatrzenia domów nowemi numerami.

Jeżeli w miejscowości panuje ożywiony ruch budowlany lub jeżeli ruchu takiego można się spodziewać, powinno się oczywiście i to także w odpowiedni sposób uwzględnić.

Uwzględnienie niezgodności znanych sądowi.

§ 67.

W myśl § 6. gal. rozp. o zakł. ks. gr. i § 8. buk. rozp. o zakł. ks. gr. winien komisarz dla zakładania ksiąg, gromadząc materiał przydatny przy zakładaniu ksiąg gruntowych złożyć do odnośnych aktów, a zwłaszcza o ile możności do odnośnych „zapisków“, według wzoru 17. także wszystkie arkusze zgłoszeń i wykazy różnie ewidencji katastru, które są jeszcze w toku przed sądem hipotecznym celem ich uwzględnienia przy dochodzeniach, tudzież poinformować się na podstawie aktów sądowych o wszystkich wypadkach zanotowanych w wykazie niedoprowadzenia do skutku zgodności pomiędzy księgą gruntową a katastrem (punkt 3. rozporządzenia Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 2. lipca 1889., Dz. rozp. Nr. 35.).

Przygotowanie rozpraw ze stronami.

§ 68.

Po zebraniu wspomnianego materiału pomocniczego winien komisarz dla zakładania ksiąg wystosować według wzoru 20. pisma do przełożonego gminy i przełożonego wydzielonego obszaru dworskiego celem porozumienia się, przepisanego w §§ 7. i 8. gal. u. o zakł. ks. gr. i §§ 9. i 10. buk. u. o zakł. ks. gr.

Przy odnośnej konferencji należy przejść wszystkie pozycje zapisków co do posiadania katastralnego poszczególnych właścicieli nieruchomości oraz wykaz domów celem sprostowania i uzupełnienia ewentualnych mylnych nazwisk, adresów i oznaczeń domów; przytym należy zwracać szczególną uwagę na stwierdzenie tożsamości osoby w razie istnienia tych samych nazwisk osób. Następnie należy zbadać, którzy z pośród posiadaczy są niewłasnowolni lub nieobecni i które osoby są ich prawnymi zastępcami lub pełnomocnikami.

Wyniki konferencji notuje się ołówkiem w odnośnych „zapiskach“ przy nazwisku posiadacza, gdyby zaś uwaga wymagała więcej miejsca, na kartce ewidencyjnej, która przyklepa się do zapisku co do posiadania.

Rozpisanie dochodzeń.

§ 69.

Komisarz dla zakładania ksiąg gruntowych winien po omówieniu sprawy z delegatami gminy i wydzielonego obszaru dworskiego ustanowić dzień rozpoczęcia dochodzeń i miejsce, w którym dokumenta oznaczone w § 16. u. o zakł. ks. gr. mają być wyłożone do publicznego przeglądu, tudzież spowodować ich wyłożenie (a to kopii mapy wraz z wykazami według wzoru 16. do 19.).

Wyłożenie nastąpić ma w regule w odnośnej gminie, o ile istnieje tam odpowiednia kancelarya gminna i o ile nie zachodzi wątpliwość pod względem porządnego przechowania i starannego obchodzenia się z dokumentami. Przesłanie do zwierzchności gminnej uskutecznia się pismem według wzoru 21.

Celem przesyłki należy kopię mapy zwinąć w rulon i zapakować w puszcze blaszanej o kształcie cylindra. Wyciągi z katastru (wykazy) należy zawsze wkładać między twarde okładki.

Jeżeli wymienione dokumenty wyklada się celem przeglądu w sądzie hipotecznym, wówczas należy porozumieć się w tym względzie z przełożonym sądu w krótkiej drodze, pomijając korespondencję.

Wzór 20

Wzór 21

§ 70.

Wzór 22. Z powodu zarządzenia dochodzeń i wyłożenia kopii map wraz z wykazami wygotowuje się edykt według wzoru 22. Nazwę gminy katastralnej i siedziby urzędowej komisarza dla zakładania ksiąg wy-ciska się pieczętą.

Wzór 23. Pomiedzy dniem rozpoczęcia dochodzeń a datą obwieszczenia musi upłynąć przeciąg co najmniej 30 dni. Edykt umieścić należy w gazecie krajowej i ogłosić w sposób przepisany w § 11. Ponadto przesłać należy po jednym egzemplarzu tegoż wraz z odezwą według wzoru 23. do politycznej władzy powiatowej, politycznej władzy krajowej, skarbowej władzy krajowej, dyrekcji lasów i domen, wydziału krajowego i prokuratury skarbu; jeden egzemplarz przedkłada się bez sprawozdania prezydium sądu krajowego wyższego.

§ 71.

Wzór 24. Komisarz dla zakładania ksiąg winien wy-stosować do wszystkich posiadaczy nieruchomości, wciągniętych do sprostowanych „zapisków“ (wzór 17.) oraz do wszystkich innych interesowa-nych wymienionych w § 6. n. o spr. ks. gr., bez względu na to, czy przebywają w gminie miejscowej czy też poza nią, imienne zawiadomienia według wzoru 24. o wdrożeniu założenia nowej księgi gruntowej i wezwać ich równocześnie do wzięcia udziału w odnośnych dochodzeniach.

W tych wezwaniach i adresach na nich wy-cisnąć należy pieczętą nazwy gmin katastralnych oraz siedziby urzędowej komisarza.

„Liczba pozycyi“ wezwania jest taka sama jak liczba pozycyi zapisku co do posiadania (wzór 17., protokół dochodzeń) dotyczącego osoby zawa-zwanej; do liczby czynności na adresie należy dodać liczbę pozycyi zapisku co do posiadania w formie ułamka, na przykład G. A. Przeworsk $\frac{37}{3}$ (37 = liczba pozycyi zapisku co do posiadania, 3 = liczba porządkowa dziennika, pod którą rozpisano docho-dzenia).

Wzór 25. Do władz, funduszków publicznych i zakładów, wymienionych w § 23., ustęp 3., wysła się wezwania w postaci pism według wzoru 25.

Co do doręczania wezwań obowiązują posta-nowienia § 23., ustęp 5.

Przeciw uchwale względem założenia księgi gruntowej na nowo i przeciw zawiadomieniu o na-stąpić mających dochodzeniach nie służy żaden środek prawny.

Wdrożenia postępowania celem założenia księgi na nowo nie notuje się hipotecznie.

Obejście obszaru gminy.

§ 72.

W przeważnej części wypadków będzie to po-łączone z korzyścią dla pomyślnego i spokojnego postępu dochodzeń, jeżeli jeszcze przed rozpoczę-ciem właściwych rozpraw komisarz dla zakładania ksiąg gruntowych w towarzystwie urzędnika ewiden-cyjnego i mężów zaufania obejdzie obszar gminny w tym celu, aby zapoznać się z topograficznymi i orograficznymi stosunkami gminy.

Rozprawy ze stronami.

§ 73.

Postanowienia ustaw^o zakładaniu ksiąg grun-towych, odnoszące się do przedmiotu dochodzeń, doznały uzupełnienia i zmiany wskutek przepisów ustawy o sprostowaniu ksiąg gruntowych o rozstrzy-gającym znaczeniu faktycznego posiadania oraz o uwzględnieniu i uporządkowaniu stanu ciężarów.

Oдноśnie do badania faktycznych stosunków posiadania na miejscu, obowiązuje przepis § 24.

Rozprawa ze stroną rozpoczyna się zbadaniem posiadania. W tym celu należy okazać stronie na kopii mapy posiadłość wciągniętą na jej rzecz w za-pisku (wzór 17.) i zbadać, czy posiadanie oraz przychodzące w przedziale 2. oznaczenie parcel (numer domu, rodzaj uprawy), jak również stosunki własności i prawa połączone z posiadaniem są zgodne z rzeczywistością i zupełne. Badanie to, które przeprowadzić należy z uwzględnieniem do-tychczasowego stanu hipotecznego, o ile stan księgi gruntowej na to pozwoli, ma stworzyć podstawę dla hipotecznego wpisanie prawnego posiadacza faktycz-nego za właściciela.

Przytym stosuje się w odpowiedni sposób prze-pisy §§ 28. do 34. z tym zastrzeżeniem, iż zbadane zmiany w oznaczeniu, rozmiarze i kształcie parcel przeprowadzić należy w kopii mapy w toku do-chodzeń.

Jeżeli zbadano, że budynek uległ zburzeniu a przez to parcela budowlana jako taka przestała istnieć i wcielona została do sąsiedniego rodzaju uprawy, natenczas należy przekreślić parcelę bu-dowlaną w kopii mapy i w przedziale 1. protokołu dochodzeń (§ 76.) czerwoną kreską poziomą a w prze-dziale 3. zamieścić uwagę: „zburzono i wcielono do parceli gruntowej . . .“.

Jeżeli się okaże, że pewna parcela należy do innej posiadłości, natenczas należy jej liczbę prze-kreślić czerwonym atramentem za pomocą kreski poziomej a dopisać ją czerwonym atramentem na tym arkuszu „zapisków“, do którego ona należy.

Odpisanie i dopisanie należy zaznaczyć czerwonym atramentem w obu arkuszach przy odnośnej parceli w przedziale 3. słowami: „do pozycyi . . .”, względnie: „z pozycyi . . .”.

W analogiczny sposób należy postąpić, jeżeli na rzecz posiadacza, którego się właśnie przestłuchuje, ma być dopisana parcela lub część parceli przypisana już innemu posiadaczowi.

Jeżeli w chwili, gdy stwierdzono mylny stan posiadania, przestłuchanie owego drugiego posiadacza, na którego rzecz parcela ma być przypisana lub od którego posiadłości pewna parcela ma być odpisana, już miało miejsce a przy sposobności tej nie skonstatowano mylnego stanu jego posiadania, natenczas wdrożyć należy ponowne przestłuchanie tegoż i utrzymać je w ewidencji na kartce ewidencyjnej.

Jeżeli na przykład przy przestłuchaniu posiadacza w pozycyi 10. okaże się, że parcela 244., którą posiadacz w pozycyi 2. uznał przy swym przestłuchaniu za swoją, należy nie do niego lecz do posiadacza w pozycyi 10., natenczas kartka ewidencyjna będzie opiewała:

10, 2.

Parcela 244., wpisana w 2.
ma należeć do 10.

Przy ponownym przestłuchaniu posiadacza w pozycyi 2. wykreśli się w jego protokole liczbę parceli 244., czerwonym ołówkiem za pomocą kreski skośnej, biegnącej od strony lewej z góry na dół ku stronie prawej a po dotychczasowym zakończeniu protokołu pod nagłówkiem „Dodatek“ wpisze się ponownie daty parceli czarnym atramentem do przedziałek 1. i 2. Stosownie do wyniku rozprawy następują dalej te same wpisy, które odnośnie do tej parceli należało już pierwotnie uskuteczyć.

Jeżeli posiadacz, na którego rzecz pewna parcela lub część parceli ma być przypisana, nie przychodzi dotychczas w sprostowanych „zapisach“, natenczas należy założyć dla niego nowy arkusz i oznaczyć go czerwonym atramentem „liczbą pozycyi“, następującą po ostatniej liczbie pozycyi zapisków albo założonych już na uwo arkuszy uzupełniających. W arkuszu uzupełniającym należy miejsce obok umieszczonego w nagłówku napisu „według katastru podatku gruntowego“ pozostawić niewypełnione.

§ 74.

Jeżeli odnośnie do parceli, która w księdze gruntowej nie stanowi sama dla siebie ciała hipotecz-

tecznego, lecz która wraz z innymi nieruchomościami połączona jest w jedno ciało hipoteczne wyniknie spór pomiędzy stronami, natenczas należy pod względem postąpienia z tą parcelą i z ciałem hipotecznym zastosować analogicznie postanowienia ustawy o sprostowaniu ksiąg gruntowych, odnoszące się do podziału ciał hipotecznych.

Wydaje się zatem uchwałę działową (§ 36.), uwzględniając jednak postanowienie § 33. u. o spr. ks. gr., według którego orzeczenie co do osoby mającej być wpisana za właściciela hipotecznego winno opiewać bezwarunkowo i obejmować oznaczenie terminu do wniesienia skargi przez stronę przeciwną (§ 9., ustęp 4. u. o spr. ks. gr.).

Powyższe postanowienie § 33. u. o spr. ks. gr. ma zastosowanie, oprócz przypadków rozdziału ciała hipotecznego, także wówczas, jeżeli znajdzie się niezgodność pomiędzy hipotecznym a faktycznym stanem posiadania w myśl § 28. u. o spr. ks. gr. i jeżeli co do wpisania właściciela istnieje spór między kilku osobami.

§ 75.

Komisarz dla zakładania ksiąg winien przy nieruchomościach, które wbrew stanowi faktycznemu połączone są w księdze gruntowej jako jedno ciało hipoteczne (§ 1. u. o spr. ks. gr.) wdać się po prawomocności uchwały działowej w uporządkowanie stanu ciężarów, jeżeli ciało hipoteczne jest obciążone. Przy tym postąpić należy według przepisów §§ 38. do 51.

Protokół dochodzeń.

§ 76.

Z przeprowadzonych dochodzeń spisuje się protokół zbiorowy, składający się z ogólnego wstępu, z protokołów poszczególnych (zapiski co do posiadania według wzoru 17.) i zakończenia.

W miarę tego, jak dla posiadłości gruntowej każdego poszczególnego posiadacza sporządzono osobny zapisek, spisuje się osobny protokół na tym zapisku.

Pod względem protokołowania mają zastosowanie przepisy § 27.

Wyniki dochodzeń co do służebności gruntowych wpisuje się tylko do tego protokołu, którym objęto dochodzenia co do nieruchomości obciążonej; w protokole nieruchomości uprawnionej odsyła się do protokołu, w którym służebność zaprotokołowano, za pomocą uwagi „służebność gruntowa, obacz protokół l. . . .“

Każdy protokół ma być podpisany także przez przybranych mężów zaufania.

Po ukończeniu wszystkich dochodzeń należy zamknąć protokół zbiorowy a zakończenie to mają podpisać wszystkie osoby, wymienione na wstępie pomiędzy obecnymi.

Postanowienie § 26., ustęp ostatni gal. u. o zakł. ks. gr. i § 30., ustęp ostatni buk. u. o zakł. ks. gr., według których należy spisać odrębny protokół co do dochodzeń, odnoszących się do nieruchomości tabularnych, nie ulega zmianie.

Sprostowanie wykazów.

§ 77.

Wszystkie zmiany stwierdzone odnośnie do dat katastru należy przeprowadzić w wykazie nieruchomości, wykazie imiennym i wykazie domów.

Przeprowadzenie uskutecznia się w ten sposób, iż wpisy, które mają być wykreślone przekreśla się czerwonym atramentem zapomocą poziomej kreski a nowe wpisy wpisuje się czarnym atramentem.

Przy podziałach należy liczbę pierwotnej parceli przekreślić kreską poziomą; w przedziałce „Uwaga“ po lewej stronie wykazu nieruchomości należy wpisać: „Podział“. Parcele powstałe z podziału wciąga się po przeciwległej (prawej) stronie czarnym atramentem. Wpisywanie nowych parcel należy rozpocząć zawsze u góry na pierwszej linii, dalsze wpisy łączą się z poprzedzającymi.

Jeżeli posiadacza faktycznego nie można wpisać do księgi gruntowej za właściciela dla braku ustawowych wymogów, należy wymienić w wykazie imiennym zarówno posiadacza faktycznego jak i hipotecznego, zarazem jednak uwidocznic okoliczność, iż zachodzi jedynie posiadanie faktyczne oraz związek odnośnych wykazów hipotecznych.

Arkusze posiadłości.

§ 78.

Arkusze posiadłości, o których mowa w § 27. gal. u. o zakł. ks. gr. i w § 31. buk. u. o zakł. ks. gr. należy sporządzić na podstawie dochodzeń przeprowadzonych co do stosunków posiadania i własności, po prawomocności wszystkich uchwał działowych, bez uwzględnienia postępowania celem przydzielenia ciężarów i wyłożyć do ogólnego przeglądu wraz z innymi operatami dochodzeń stosownie do przepisu ustawy o zakładaniu ksiąg gruntowych w właściwym sądzie hipotecznym lub w innym odpowiednim miejscu; w myśl przepisu ustawy o zakładaniu ksiąg gruntowych wyznaczyć należy audyencyę do dalszej rozprawy nad zarzutami, jakie w danym razie będą wniesione.

Arkusze posiadłości powinno się o ile możliwości sporządzić w formie wykazów hipotecznych.

Zarzuty przeciw prawdziwości arkuszy posiadłości są niedopuszczalne, o ile wpis odpowiada prawomocnej uchwale działowej; należy to wyraźnie zaznaczyć w obwieszczeniu, którym ogłasza się wyłożenie arkuszy posiadłości.

Liczyby arkuszy posiadłości powinno się wciągnąć do zapisku co do posiadania katastralnego (wzór 17.) obok odnośnego napisu, następnie do wykazu nieruchomości, do wykazu imiennego i wykazu domów w przedziałce na to przeznaczonej, a mianowicie w lewym brzegu przedziałki podłużnej i w górnym brzegu przedziałki poprzecznej. Jeżeli tensam posiadacz przychodzi w kilku arkuszach posiadłości, natenczas należy w wykazie imiennym umieścić odnośne liczby obok siebie.

Wykazy hipoteczne.

§ 79.

Komisarz dla sprostowania ksiąg gruntowych winien sporządzić wykazy hipoteczne na podstawie wyniku wszystkich dochodzeń przeprowadzonych co do stanu posiadania i ciężarów, a więc w szczególności stosownie do prawomocnych uchwał działowych i uchwał przydzielenia i to o ile można przy współudziale sądu hipotecznego.

O ile w uchwale działowej lub w uchwale w myśl § 30. u. o spr. ks. gr. zamieszczono odesłanie do drogi sporu, nie sporządza się odnośnych wykazów przed upływem terminu określonego do do wniesienia skargi.

Na wykazy hipoteczne należy zużytkować druki, używane dotychczas w sądzie.

W nagłówku pierwszego działu karty stanu majątkowego umieszcza się przedewszystkiem na lewo u góry liczbę wykazu hipotecznego wypisaną dużemi, wyraźnemi cyframi arabskimi a na prawo u góry nazwę gminy katastralnej. W środku u góry należy wpisać znane ogólnie, stałe oznaczenie ciała hipotecznego lub stosunek niezupełnej własności (§ 7., ustęp ostatni u. o zakł. ks. gr.). Jeżeli nie ma takiego oznaczenia lub takiego stosunku, natenczas nie wypełnia się odnośnego miejsca.

Do pierwszego działu karty stanu majątkowego (A₁) wciąga się dalej parcele, które według dochodzeń należą do odnośnego ciała hipotecznego, w porządku arytmetycznym, a to najpierw parcele budowlane, a następnie parcele gruntowe. Wszystkie parcele, należące do tego samego ciała hipotecznego, które wciąga się przy zakładaniu wykazu hipotecznego, otrzymują razem jedną jedyną liczbę pozycyi (1.).

Każda parcela i każda grupa parcel, później dopisana, otrzymuje dalszą liczbę pozycyi (2, 3 itd.).

W przedziałce „Oznaczenie parceli“ (numer domu, rodzaj uprawy) wpisuje się numerami domów cyframi wpadającymi w oczy. Uprawę wciąga się według oznaczenia objętego zapiskami; wskutek tego wpisuje się paryfikaty nie według uprawy, z którą je zrównano, lecz według prawdziwego oznaczenia, na przykład: plac składowy, młyn, kanał. Wyraz „Paryfikat“ odpada.

Wszystkie wpisy w wykazach hipotecznych należy oddzielić kreskami poziomymi, które połączą się przez całą stronę.

Na każdej karcie wykazu hipotecznego (z wyjątkiem pierwszej karty arkusza nagłówkowego) umieści się na dolnym brzegu nazwę gminy katastralnej wyciśniętą pieczęcią, a na arkuszu nagłówkowym na lewo w górnym rogu liczbę protokołu dochodzeń napisaną ołówkiem. Liczby wykazów hipotecznych należy zaznaczyć nie tylko w nagłówku wykazu, lecz także w dolnym zewnętrznym rogu każdej strony wykazu, a to na brzegu niezadrukowanym.

§ 80.

Przed przedłożeniem operatu celem wdrożenia postępowania, zmierzającego do ustalenia ksiąg w myśl ustawy z dnia 25. lipca 1871., Dz. u. p. Nr. 96., powinno się uzupełnić poszczególne wykazy co do stanu ciężarów. W tej mierze należy przy nieruchomościach, co do których miało miejsce postępowanie celem przydzielenia ciężarów, wciągnąć do kart ciężarów wyniki tego postępowania, co do innych nieruchomości zaś przenieść do kart ciężarów nowych wykazów ciężary wpisane w dotychczasowej księdze gruntowej, o ile to przedstawia się możliwe ze względu na stan tejże księgi, wyjąwszy, jeżeli przeniesienie poszczególnych ciężarów ma być zaniechane z powodu możności ich zamortyzowania (§ 32., ustęp 2., gal. u. o zakł. ks. gr., § 36., ust. 2. buk. u. o zakł. ks. gr.).

Służebności i inne prawa obciążające, świeżo stwierdzone, wpisać należy po ciężarach wciągniętych już do dotychczasowej księgi gruntowej, z pierwszeństwem „od dnia otwarcia księgi gruntowej bez ujmy dla wykazać się mającego lepszego stopnia pierwszeństwa“.

Praw naftowych nie przenosi się w żadnym wypadku do nowej księgi gruntowej. Jeżeli odnośnie do ciała hipotecznego, na którym one ciąży, postępowanie celem przekazania ciężarów nie ma być przeprowadzone, natenczas winien sąd hipoteczny przeprowadzić postępowanie celem przeniesienia praw

naftowych do księgi naftowej, które przepisują § 23., ustawy z dnia 9. stycznia 1907., Dz. u. p. Nr. 7., i uwzględnić wynik tego postępowania przy wpisywaniu stanu ciężarów odnośnego ciała hipotecznego do wykazu nowej księgi gruntowej.

§ 81.

Liczby nowych wykazów hipotecznych należy wciągnąć do zapisku co do posiadania katastralnego (wzór 17.) obok dotyczącego napisu, dalej do wykazu nieruchomości, wykazu imiennego i wykazu domów, a to do przedziałki „Liczba nowego wykazu hipotecznego“ w lewym brzegu przedziałki podłużnej i w górnym brzegu przedziałki poprzecznej. Jeżeli tensam właściciel przychodzi w kilku wykazach hipotecznych, natenczas należy w spisie imiennym umieścić odnośne liczby obok siebie.

Zarazem należy liczby wykazów z tych wykazów, które według wzoru VI. rozp. o zakł. ks. gr. mają być założone co do wszystkich nieruchomości nietabularnych, pominiętych w księdze gruntowej gminy katastralnej, uwidocznic w wykazie nieruchomości a w danym razie także w wykazie domów w przedziałce „Uwaga“, na przykład wyk. VI., l. III.

W wykazach wspomnianych w ustępie pierwszym nie może wskutek tego pozostać żadna istniejąca parcela lub liczba domu i żadne nazwisko osoby, przy których nie byłaby wpisana liczba wykazu hipotecznego lub wykazu VI.

Liczby wykazów hipotecznych i wykazów według wzoru VI. należy ponadto uwidocznic w nagłówku protokołów dochodzeń.

Uwiedomienie ewidencji katastru o stwierdzonych zmianach.

§ 82.

Wszystkie zmiany stwierdzone przy dochodzeniach (biorąc na uwagę także postępowanie reklamacyjne), które odnoszą się do dat katastru, należy wciągnąć do wykazu według wzoru 26. celem udzielenia ich władzy katastralnej. Pod względem wypełnienia wykazu tego obowiązują następujące postanowienia:

Spisanie zmianu skutecznego się w porządku kolejnym arkuszy posiadłości gruntowych (liczb pozycyi zapisków co do posiadania), tak, iż najpierw wciąga się zmiany objęte zapiskiem 1, dalej zmiany z zapisku 2. itd. Każdą zmianę wpisuje się raz tylko, a to przy tym zapisku, w którym odnośna parcela pierwotnie była wpisana. Jeżeli na przykład przenosi się parcelę z zapisku 14. do zapisku 120., natenczas notuje się ją tylko przy zapisku 14., nie zaś także przy zapisku 120.

Wzór 26.

Przedziałki 7. do 11. wypełnia się tylko o tyle, aby stwierdzoną zmianę można było zaraz rozpoznać. Jeżeli na przykład zmienił się posiadacz pewnej parceli, której liczba i rodzaj uprawy pozostały bez zmiany, natenczas należy wciągnąć do przedziałek 8. do 10. jedynie nazwisko i adres nowego posiadacza a w przedziale 12. zaznaczyć: „Zmiana posiadacza“. Jeżeli zmiana dotyczy całej posiadłości wciągniętej do jednego zapisku, natenczas wystarcza wpis w przedziale 7.: „Cała posiadłość“.

Zapisywanie pewnego wypadku w dalszym ciągu na innej karcie lub innej stronie należy o ile możliwości unikać, tak, aby każda strona lub przynajmniej każda karta stanowiła zamkniętą całość.

Wykaz należy sporządzić w dwóch egzemplarzach i przesłać właściwemu katastralnemu urzędnikowi pomiarowemu bez dołączania odezwy, a to zanim przedłoży się plan księgi gruntowej sądowi krajowemu wyższemu celem wdrożenia postępowania zamierzającego do ustalenia. Wygotowanie skutecznia się przy użyciu papieru do kopiowania (kopia indigo); mianowicie wkłada się kartkę takiego papieru pomiędzy dwie kartki druków; na górnej kartce przedsiębiorze się wpisanie przy użyciu twardego ołówka, które jednocześnie odbija się na dolnej kartce. Z obu tych wygotowań jest więc jedno napisane ołówkiem a drugie kopiowane.

Jeżeli do zapisania zmian potrzeba kilku kartek, natenczas numeruje się i zeszywa razem kartki każdego egzemplarza; na ostatniej kartce podaje się ilość kartek i umieszcza podpis komisarza.

Urzędnik pomiarowy katastru winien uwidocznić wynik czynności urzędowej, podjętej wskutek udzielonych mu do wiadomości zmian w obu egzemplarzach wykazu w rubryce „Sposób załatwienia“ a następnie zwrócić komisarzowi dla zakładania ksiąg gruntowych jeden egzemplarz wykazu.

Gdyby wynik dochodzeń przedsięwziętych przez urzędnika pomiarowego nie zgadzał się z datami wspomnianego wykazu, natenczas winien komisarz dla zakładania ksiąg gruntowych zawiadomić urzędnika pomiarowego w ciągu dni 14tu czy przyłącza się do wyniku jego dochodzenia albo też w jaki sposób można by uchylić różnicę.

Po osiągnięciu porozumienia winien organ ewidencyjny, przydany komisarzowi dla zakładania ksiąg przeprowadzić w mapie hipotecznej z możliwym pośpiechem podziały gruntów i inne zmiany w obszarze parcel, o ile nie uwidoczniiono ich w mapie hipotecznej już przy sposobności dochodzeń (§ 73.).

Te zmiany jakoteż inne zmiany zawarte w wspomnianym wykazie przeprowadzić można

w operatach katastru podatku gruntowego w okresie prac kancelaryjnych, ponieważ oryginał wykazu tego ma być uważany za arkusz zgłoszeń.

Także wówczas, jeżeliby w toku dochodzeń nie stwierdzono żadnych zmian co do dat katastralnych, powinno się uwiadomić o tym ewidencję katastru.

B. Postępowanie celem ustalenia ksiąg (§§ 83. do 88.).

§ 83.

W postępowaniu celem ustalenia ksiąg należy zastosować przepisy ustawy z dnia 25. lipca 1871.. Dz. u. p. Nr. 96., jednakowoż z temi zmianami, które przy analogicznym zastosowaniu postanowień ustawy o sprostowaniu ksiąg gruntowych wynikną stosownie do niniejszego rozdziału rozporządzenia wykonawczego.

Wdrożenie postępowania celem ustalenia ksiąg odnośnie do nowo założonej księgi gruntowej nie doznaje przeszkody przez to, iż w drodze uchwał działowych lub uchwał wydanych w myśl § 30. u. o spr. ks. gr. nastąpiło odesłanie do drogi skargi i że wskutek tego należy przeprowadzić spory o własność.

W wezwaniu edyktałnym do wnoszenia zgłoszeń stosownie do § 7. a i b u. o ust. ks. gr., które ma być wydane w myśl § 6. u. o ust. ks. gr., należy zamieścić ograniczenie, iż od zgłoszenia wyłącza się: z pośród roszczeń wymienionych w § 7. a) te, które już w postępowaniu celem sprostowania ksiąg gruntowych zbadano i odesłano do drogi prawa, a z pośród praw obciążających, wymienionych w § 7. b) te, których odmówiono stronie podnoszącej roszczenie już w toku postępowania celem przydzielenia ciężarów.

Przy zakreślaniu terminu do zgłoszeń w tym wezwaniu edyktałnym można w myśl § 21. u. o ust. ks. gr. zejść poniżej roku. Na oznaczenie terminu wpływa ilość i jakość wypadków wadliwości ksiąg gruntowych, które wyszły na jaw w postępowaniu sprostowawczym oraz wypadków odesłania do drogi skargi; jednak należy przy tym mieć wzgląd także na przepis § 36., ustęp 1. u. o spr. ks. gr.

Z wspomnianym wezwaniem edyktałnym należy połączyć także pouczenie, iż osoby, które chciałyby żądać zmiany lub uzupełnienia przydzielenia ciężarów przeprowadzonego hipotecznie na podstawie ustawy o sprostowaniu ksiąg gruntowych z dnia 11. grudnia 1906., Dz. u. p. Nr. 246., z powodu, ponieważ następnie stan rzeczy rozstrzygający pod względem przydzielenia ciężarów zmienił się

wskutek rozstrzygnięcia sporu względem przekazanego do drogi skargi roszczenia co do prawa własności, mają zgłosić roszczenie swoje najpóźniej na trzy miesiące przed upływem terminu edyktałnego (§ 36., ustęp 3. u. o spr. ks. gr.).

§ 84.

Jeżeli roszczenie zgłoszone przez posiadacza faktycznego względem zmiany wpisu prawa własności oparto na tym, iż właściciel wpisany do ksiąg i jego poprzednik prawny nie posiadali nieruchomości faktycznie w przeciągu dziesięciu lat, licząc wstecz od wdrożenia postępowania sprostowawczego, natenczas, o ile przy rozprawie przeprowadzonej w myśl § 9. u. o ust. ks. gr. nie przyjdzie do zgody a fakt stwierdzony przez zgłaszającego będzie ustalony, nie należy odsyłać zgłaszającego do drogi prawa lecz powinno się zmienić wpis stosownie do zgłoszenia, a właściciela wpisanego w księdze gruntowej odesłać do drogi skargi. Do wniesienia skargi winien sąd określić odpowiedni, przynajmniej jednomiesięczny termin, który z ważnych powodów można przedłużyć.

Do dawnych ciężarów, które mają być zgłoszone w myśl § 7. b) u. o ust. ks. gr., należą także zobowiązania wzajemne właściciela nieruchomości, wymienione w § 22. u. o spr. ks. gr., których w danym razie jeszcze nie uwzględniono.

§ 85.

Przy otwarciu nowej księgi gruntowej winien sąd hipoteczny w porozumieniu z komisarzem dla sprostowania ksiąg gruntowych sporządzić dokładne zapiski według wzoru 27. co do tych wypadków, w których w myśl § 34. u. o spr. ks. gr. nastąpiła adnotacja skargi.

Sąd hipoteczny winien następnie zasięgać wiadomości co do przebiegu wszystkich odnośnych sporów, przynajmniej raz na miesiąc, o ile możności w krótkiej drodze i notować wynik dowiadywania się w przedziale zapisków przeznaczony na uwagi.

Sądy procesowe winny rozstrzygnięcia wydane w tych sporach udzielać z urzędu po ich prawomocności sądowi hipotecznemu.

Czas trwania pierwszego terminu edyktałnego w postępowaniu celem ustalenia ksiąg zależy od hipotecznego przeprowadzenia wyników tych sporów. Sąd hipoteczny winien zatym, opierając się na wspomnianych zapiskach zwracać baczną uwagę na istniejący stan rzeczy, a w razie, gdyby stosownie do tego okazała się potrzeba przedłużenia terminu edyktałnego złożyć na czasie sprawozdanie sądowi krajowemu wyższemu (§ 36., ustęp 1. u. o spr. ks. gr.).

Termin do wnoszenia zarzutów w postępowaniu ustalającym (drugi termin edyktałny, § 14. u. o ust. ks. gr.) można w myśl § 21. u. o ust. ks. gr. skrócić aż do trzech miesięcy.

§ 86.

Sądy hipoteczne powinny dokładać usilnych starań celem odpowiedniego pouczenia ludności o ważności i znaczeniu postępowania zmierzającego do ustalenia ksiąg. Przy zasięganiu wyjaśnień z księgi gruntowej i operatów odnoszących się do założenia ksiąg mają one jak najchętniej pomagać stronom a na żądanie przyjmować zgłoszenia i zarzuty do protokołu.

Zamknięcie dawnej księgi gruntowej.

§ 87.

Z końcem dnia poprzedzającego otwarcie nowej księgi gruntowej należy zamknąć dawne wykazy hipoteczne. Zamknięcie, które uskutecznia się przy użyciu pieczętki, ma brzmieć: „Zamknięto dnia . . . wskutek otwarcia t. w. nowej księgi gruntowej.”

Data zamknięcia i nazwa gminy katastralnej winny mieścić się już w pieczętce; liczbę nowego wykazu należy dopisać ręką.

Ten zapisek ma być wyciśnięty pieczętką na każdej z trzech kart wykazu hipotecznego.

Akta w postępowaniu ustalającym.

§ 88.

Od chwili otwarcia nowo założonej księgi gruntowej należy z aktami hipotecznymi, odnoszącymi się do nowo utworzonej księgi gruntowej postępować w myśl § 275. instr. s. i rozporządzenia Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 17. grudnia 1898.. Dz. u. p. Nr. 225.

Do aktów, które będą założone dla każdego wykazu hipotecznego, należy złożyć w szczególności także podania i protokoły wniesione w postępowaniu ustalającym.

IV. Wykazy i zapiski (§§ 89. do 92.).

W postępowaniu mającym za przedmiot dochodzenie i zakładanie ksiąg.

§ 89.

Komisarze dla sprostowania ksiąg gruntowych winni z końcem każdego kwartału, a to najpóźniej do

dnia 10. następnego miesiąca sporządzić wykaz co do postępu prac około sprostowania ksiąg gruntowych i przedłożyć go za pośrednictwem sądu hipotecznego prezydium trybunału pierwszej instancji (na Bukowinie: komisji dla spraw zakładania ksiąg gruntowych utworzonej przy trybunale pierwszej instancji).

Na wykaz co do prac sprostowawczych oprócz wypadku założenia nowych ksiąg gruntowych, a więc w postępowaniu według rozdziałów I i II. u. o spr. Wzór 28. ks. gr., użyć należy wzoru 28., a na wykaz co do postępu zakładania ksiąg gruntowych na nowo Wzór 29. wzoru 29.

W wykazie wzór 28. należy w przedziałkach 5., 6., 13., 14. i 15. traktować jako „zakończonych“ te liczby pozycyi wykazu wzór 8. oraz te wykazy hipoteczne, co do których komisarz dla sprostowania ksiąg udzielił już sądowi hipotecznemu wyniki swej działalności urzędowej celem ich hipotecznego wykonania.

Co do wykazu wzór 29. (dotyczącego postępowania zmierzającego do założenia nowych ksiąg) rozstrzygają następujące postanowienia:

„Prace wstępne“ uważa się za ukończone, jeżeli postąpiły tak daleko, iż można rozpisać dochodzenia (§ 69.).

„Dochodzenia“ uważa się za ukończone z chwilą, gdy przedkłada się operat do rewizyi w myśl § 30. gal. u. o zakł. ks. gr., § 34. buk. u. o zakł. ks. gr.

Okres „Sporządzenia wykazów hipotecznych“ kończy się z chwilą przedłożenia projektu księgi gruntowej sądowi krajowemu wyższemu celem wdrożenia postępowania zmierzającego do ustalenia ksiąg w myśl § 3. u. o ust. ks. gr.

Prace, które przedsięwzięto w ciągu kwartału objętego wykazem i zdołano ukończyć w granicach jednego z trzech wymienionych okresów postępowania, należy wciągnąć jedynie do przedziałki „ukończonych“ prac odnośnego okresu, nie zaś równocześnie także do przedziałki prac „będących w toku“.

Prezydya trybunałów pierwszej instancji (na Bukowinie: komisye dla spraw zakładania ksiąg gruntowych) winny nłożyć na tych samych drukach przegląd przedkładanych im wykazów kwartalnych, w którym daty wykazane przez komisarzy dla zakładania ksiąg gruntowych, po ewentualnym ich sprostowaniu, zestawia się i zlicza w porządku powiatów sądowych; przeglądy te z dołączeniem wykazów komisarzy mają być przedłożone najpóźniej do dnia 15. tego samego miesiąca prezydium sądu krajowego wyższego, które na ich podstawie zestawia w tensam sposób tabelę przeglądową z wyrażeniem sumy ogólnej, obejmującej cały okrąg w porządku okręgów trybunałów i przedłożyć ją Ministerstwu

sprawiedliwości do końca miesiąca z dołączeniem wszystkich wykazów.

W postępowaniu ustalającym.

§ 90.

Sądy hipoteczne winny w zapisku prowadzonym według wzoru 30. utrzymywać w ewidencji terminy edyktałne, zakreślone w postępowaniu zmierzającym do ustalenia ksiąg.

Wzór 30.

Wpisanie gmin katastralnych następuje w tym porządku kolejnym, w jakim otwiera się ich księgi gruntowe.

W razie przedłużenia terminu edyktałnego należy pierwotną datę przekreślić a koniec przedłużonego czasokresu uwidocznnić obok w tej samej przedziałce.

Na chwilę, w której upływa pierwszy termin edyktałny, należy zwracać szczególną uwagę z powodu mogącej zajść potrzeby przedłużenia tego terminu (§ 36., ustęp 1. u. o spr. ks. gr., § 85. rozp. w.).

§ 91.

Sądy hipoteczne winny dalej prowadzić w książce, składającej się z druków według wzoru 31., osobne zapiski co do przebiegu i wyników postępowania zmierzającego do ustalenia ksiąg.

Wzór 31.

Każde zgłoszenie prawa własności lub prawa obciążającego i każdy zarzut wniesiony przeciw wpisaniu prawa obciążającego wpisuje się jako osobną pozycję w bieżącym porządku, nie dzieląc ich według gmin katastralnych, a zarazem wypełnia się przedziałkę 1. i 2. i wstawia stosownie do rodzaju podania kreskę pionową (|) do odpowiednich przedziałek 3., 6. lub 7.

Następnie należy uwidocznnić wynik wdrożonej rozprawy zapomocą kreski pionowej w przedziałkach 4. lub 5., 8. lub 9. Z przedziałek tych będzie można zaraz rozpoznać, czy zgłoszenie lub zarzut zostały już zakończony.

Przytym należy uwzględnić, że do przedziałek 5. i 9. należą (prócz wypadków odesłania do drogi prawa, które zaszyły w postępowaniu sprostowawczym) także te przypadki, w których zgłoszenie lub zarzut jedynie wzięto w ewidencję w księdze gruntowej, bez wdrożenia rozprawy, ponieważ sprawa znajduje się już od czasu dawniejszego na drodze prawa (§ 8., ustęp 2. i § 15., ustęp 2. u. o ust. ks. gr.).

Z końcem każdego półrocza należy zapiski zamknąć w ten sposób, iż przez całą kartę pociąga się kreskę a pod nią zlicza się sumy wpisów mieszczących się w przedziałkach 3. do 9., następnie zaś

wykazuje się w przedziałkach 3. i 7. cyfrowo zgłoszenia i zarzuty, które pozostały w toku.

§ 92.

Sądy powiatowe, w których toczy się postępowanie zmierzające do ustalenia ksiąg, winny co pół roku przedkładać prezydentowi trybunału pierwszej instancji (na Bukowinie: komisji dla spraw zakładania ksiąg gruntowych przy trybunale pierwszej instancji) wykaz według wzoru 32. co do przebiegu i co do wyników postępowania ustalającego. W wykazie tym należy przedstawić stan postępowania z końcem półrocz.

Wzór 32.

Przedziałkę 2. i 8. wypełnia się na podstawie zapisków, wzór 31.

Prezydent trybunału pierwszej instancji (na Bukowinie: komisja dla spraw zakładania ksiąg gruntowych) zestawia na tym samym druku (wzór 32.) tabelę, do której wciąga się daty dostarczone przez sądy powiatowe oraz wykaz własnego trybunału, o ile przed nim toczy się postępowanie zmierzające do ustalenia ksiąg, a to w porządku sądów hipotecznych. Na końcu należy zliczyć sumy.

Wykaz ten przedkłada się sądowi krajowemu wyższemu, który na tej podstawie zestawia wykaz zbiorowy według okręgów trybunałów i sądów hipotecznych i przedkłada go Ministerstwu sprawiedliwości.

Jako termin przedkładania obowiązuje, podobnie jak przy wykazach kwartalnych co do postępu sprostowania ksiąg gruntowych (§ 89.), 10. względnie 15. i ostatni dzień miesiąca następującego po końcu półrocz.

V. Postanowienia końcowe (§§ 93. do 95.).

Nadzór nad pracami około sprostowania ksiąg gruntowych.

§ 93.

Prace około sprostowania ksiąg gruntowych pozostają w Galicji pod bezpośrednim nadzorem

prezydentów trybunałów pierwszej instancji lub urzędników sędziowskich, których prezydenci za zgodą prezydium sądu krajowego wyższego wyznaczają. Na Bukowinie sprawować będą bezpośredni nadzór w myśl § 14., buk. u. o zakł. ks. gr. senaty, które w tym celu utworzy się przy trybunałach pierwszej instancji, a które składać się mają z prezydenta lub jego zastępcy i z dwóch radców, wyznaczonych przez prezydenta.

Do tych organów nadzorczych należy w postępowaniu zmierzającym do założenia ksiąg na nowo w szczególności także przepisana w § 30. gal. u. o zakł. ks. gr. i § 34. buk. u. o zakł. ks. gr. rewizja każdego poszczególnego operatu w tym kierunku, czy przy dochodzeniach postępowano w sposób odpowiadający ustawie.

Ponadto należy przy sposobności wizytacji sądów zwracać szczególną uwagę na postęp prac około sprostowania ksiąg gruntowych, a prezydium sądu krajowego wyższego winno zarządzać periodyczne inspekcjonowanie komisji dla sprostowania ksiąg gruntowych za pośrednictwem inspektorów umyślnie w tym celu wyznaczonych.

Uwzględnienie własności władz agrarnych.

§ 94.

Ustawa o sprostowaniu ksiąg gruntowych nie narusza własności władz dla operacji agrarnych, ustalonej w galicyjskich ustawach krajowych z dnia 9. grudnia 1899., Dz. u. kr. Nr. 18. i 20. z r. 1900.

W postępowaniu sprostowawczym należy więc dokładnie uwzględnić ograniczenie własności komisarza dla sprostowania ksiąg gruntowych i własności sądu zwyczajnego, które wynika z ustaw tych.

Początek mocy obowiązującej niniejszego rozporządzenia.

§ 95.

Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Klein wlr.

Korytowski wlr.

Sprostowanie ksiąg gruntowych.

Dziennik

ogólnych aktów dotyczących sprostowania ksiąg gruntowych c. k.

komisarza dla sprostowania ksiąg gruntowych }
 Sądu } w

Liczba porządkowa	Dzień wpływu	Władza lub strona	P r z e d m i o t	Dzień zalatwienia
1	2	3	4	5

Wzór 1. (do § 2.).

Table 1

Year	1980	1981	1982	1983	1984
1980					
1981					
1982					
1983					
1984					
1985					
1986					
1987					
1988					
1989					
1990					
1991					
1992					
1993					
1994					
1995					
1996					
1997					
1998					
1999					
2000					
2001					
2002					
2003					
2004					
2005					
2006					
2007					
2008					
2009					
2010					
2011					
2012					
2013					
2014					
2015					
2016					
2017					
2018					
2019					
2020					
2021					
2022					
2023					
2024					
2025					
2026					
2027					
2028					
2029					
2030					

Okrag trybunadu:

Siedziba urzędowa c. k. komisarza:

Okrag sądu powiatowego:

Plan pracy

co do robót okolo sprostowania ksiąg gruntowych, które c. k. komisarz dla sprostowania ksiąg gruntowych wykonać ma w roku 19 . .

Okrag trybunatu:

Okrag sadu powiatowego:

Plan

co do robót około sprostowania ksiąg gruntowych, które e. k. komi-

Ilość gmin katastralnych powiatu sądowego	Ilość gmin katastralnych, w których do końca bieżącego roku prawdopodobnie ukończy się prace	Nazwa gmin katastralnych, w których ma się pracować	Ogólna ilość wykazów hipotecznych poszczególnych gmin katastralnych	Ilość wykazów, w których przychodzi stosunek współwłasności	Ilość parcel budowlanych i gruntowych (według podania władzy katastralnej)	Rok, w którym wylitografowano mapę katastralną	Postępowanie według rozdziału I. i II. u. o spr. ks. gr.		
							należy rozpocząć i ukończyć	należy dalej prowadzić i ukończyć	należy rozpocząć jednak nie ukończyć
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

pracy

sarz dla sprostowania ksiąg gruntowych wykonać ma w roku 19 . . .

Zakładanie księgi gruntowej na nowo									U w a g a
należy rozpocząć i ukończyć			należy dalej prowadzić i ukończyć			należy rozpocząć, jednak nie ukończyć			
prace wstępne	dochodzenia	sporządzenie wykazów hipotecznych	prace wstępne	dochodzenia	sporządzenie wykazów hipotecznych	prace wstępne	dochodzenia	sporządzenie wykazów hipotecznych	
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20

Organ trybunału:

Siedzibą przędowa c. k. komisarza:

Plan pracy
co do robót około sprostowania tabuli krajowej, które c. k. komisarz dla sprostowania ksiąg gruntowych ma wykonać w roku 19

1	2	3	4	Postępowanie według roz- mianu l. III. u. o spr. ks. gr.			Zatowienie tabuli krajowej na nowo						17			
				5	6	7	należy rozpocząć i ukończyć		należy rozpocząć i ukończyć		należy rozpocząć i ukończyć			należy rozpocząć, lecz nie ukończyć		
Ogólna ilość wykazów tabularnych trybunału	Ilość wykazów w których przychodzą słowne wspomnienia własności	Ilość wykazów, co do których do końca bieżącego roku prawdomówno podobnie ukończy się prace	Ilość wykazów, które mają być sprostowane w najbliższym roku	należy rozpocząć i ukończyć	należy dalej prowadzić i ukończyć	należy rozpocząć lecz nie ukończyć	prace wstępne	dochodzenia	sporządzenie wykazów tabuli krajowej	prace wstępne	dochodzenia	sporządzenie wykazów tabuli krajowej	prace wstępne	dochodzenia	sporządzenie wykazów tabuli krajowej	U w a g a

Wzór 3 (do § 7.).

Preliminarz kosztów

połączonych z pracami około sprostowania ksiąg gruntowych, które w roku 19 . . . mają być wykonane.

C. k. Sąd

Koszta podróży i dyety komisarza dla sprostowania ksiąg	Dyety (placa dzienna) i należności za podróż dla pisarzy	Koszta podróży i dyety organu ewidencyjnego	Koszta edyktu	Oprawa operatów z dochodzeń i ksiąg gruntowych	Inne wydatki	Razem	Uwaga
1	2	3	4	5	6	7	8

Wzór 4. (do § 7.)

Sprostowanie ksiąg gruntowych.

Gmina katastralna :

Do

c. k. Sądu

w

Upraszam niniejszym o ustanowienie dla

którego miejsce pobytu nie jest znane — który jest nie własnowolny(a), a którego ustawowy zastępca nie
której której jest znany — zastępcy do rozpraw, jakie będą przeprowadzone celem sprostowania ksiąg gruntowych oraz
o zawiadomienie mnie o ustanowieniu zastępcy najpóźniej do 19 . . .

Na rzecz wyżej wymienionego wpisane jest w księdze gruntowej gminy katastralnej
wymienionej

Na zastępców nadawali by się

Właściwość c. k. Sądu przyjęto na podstawie

. , dnia 19 . . .

C. k. Komisarz dla sprostowania ksiąg gruntowych:

Obwieszczenie,

dotyczące

sprostowania ksiąg gruntowych.

Celem sprostowania ksiąg gruntowych w okręgu Sądu
stosownie do ustawy z dnia 11. grudnia 1906. Dz. u. p. Nr. 246., ustanowiło c. k. Ministerstwo spra-
wiedliwości
komisarzem lokalnym z siedzibą urzędową w C. k. komisarz dla sprostowania
ksiąg gruntowych rozpocznie swoją działalność urzędową dnia 19 . . .

Komisarz lokalny wdroży postępowanie celem sprostowania ksiąg gruntowych we wszystkich tych
wypadkach, które jakimkolwiek sposobem dojdą do jego wiadomości.

Wzywa się strony, aby doniosły c. k. komisarzowi dla sprostowania ksiąg gruntowych stosownie
do bliższych zarządzeń, jakie tenże wyda o wszystkich wypadkach, w których przy nieruchomościach,
co do których one występują w przynioście posiadaczy lub wierzycieli, stan hipoteczny nie zgadza się
z faktycznymi stosunkami posiadania. Przez doniesienie takie zapewniają sobie strony zastosowanie po-
stępowania sprostowawczego co do odnośnych nieruchomości.

C. k. Sad

C. k. Sędzia powiatowy:

(Pieczęć urzędowa.)

Obwieszczenie,

dotyczące

sprostowania księgi gruntowej dla gminy katastralnej

Podpisany c. k. Komisarz przystąpi do sprostowania księgi gruntowej gminy katastralnej
 Wzywa się te osoby, które odnośnie do pewnej nieruchomości, znajdującej się w tej gminie i wykazującej niezgodność pomiędzy stanem hipotecznym a faktycznym stanem posiadania, występują w charakterze posiadaczy lub wierzycieli, aby o niezgodności tej doniosły podpisanemu c. k. Komisarzowi dla sprostowania ksiąg gruntowych pisemnie lub ustnie do dnia
 19 W szczególności należy donieść o tym wypadku, jeżeli nieruchomości połączone w jedno ciało hipoteczne nie stanowią w rzeczywistości jednolitej całości lecz należą w kawałkach do kilku osób, na przykład jeżeli w księdze gruntowej nie przeprowadzono podziału fizycznego, uskutecznionego przez strony, albo jeżeli nie odpisano kawałków gruntu odprzedanych z całości ciała hipotecznego. Również należy donieść o tym wypadku, jeżeli ciało hipoteczne, chociaż nie uległo faktycznie podziałowi na kilka części, należy do innego właściciela a nie do tego, który w księdze gruntowej jest wpisany.

Doniesienia winny obejmować:

- a) nazwisko zgłaszającego;
- b) oznaczenie wykazu hipotecznego i parceli, których doniesienie dotyczy;
- c) rodzaj różnicy między faktycznym stanem posiadania a stanem hipotecznym wraz z podaniem, odkąd niezgodność istnieje;
- d) wymienienie odnośnego sądu i sygnatury aktów, jeżeli co do różnic, o które rozchodzi się, toczy się lub toczył się spór albo inne postępowanie sądowe;
- e) jeżeli sporządzono dokumenty odnoszące się do niezgodności, której dotyczy doniesienie, należy je dołączyć do doniesienia lub podać, gdzie one się znajdują.

Komisarz dla sprostowania ksiąg gruntowych przybędzie zresztą w dniu
 19 do gminy celem przyjmowania doniesień.

Doniesienia są zbyteczne co do takich nieruchomości, które w księdze gruntowej wpisano jako wspólną własność kilku osób oraz co do takich, przy których komisarz hipoteczny znalazł niezgodność przez porównanie księgi gruntowej z katastrem. Te wypadki niezgodności podda się w każdym razie zbadaniu.

., dnia 19

C. k. Komisarz dla sprostowania ksiąg gruntowych:

(Pieczęć urzędowa.)

Gmina katastralna:

Powiat sądowy:

Wykaz

wypadków niezgodności pomiędzy księgą gruntową a faktycznym stanem posiadania.

1	2	3	4	5	6	D a t a					Uwaga	
						7	8	9	10	11		
Liczba pozycji	Dzień dostawienia	Nazwisko i adres donoszącego	Liczba wykazu hipotecznego	Właściciel hipoteczny	Różnica między faktycznym stanem posiadania a stanem hipotecznym	wdrożenia postępowania sprostowanego	planu przydziału cieżarów	uchwały przydziału cieżarów	uchwały w myśl § 30. n. o spr. ks. gr.	udzielenia wyniku sądowi hipotecznemu		12

Wzór 8. (do § 19).

Sprostowanie ksiąg gruntowych.

Gmina katastralna:

Liczba czynności

Na zasadzie ustawy z dnia 11. grudnia 1906., Dz. u. p. Nr. 246. postanawia się niniejszym wdrożyć postępowanie celem sprostowania wykazu hipotecznego l. gminy katastralnej, z powodu, iż

Zarazem zarządza się adnotację hipoteczną wdrożenia postępowania zmierzającego do sprostowania księgi gruntowej.

O tym zawiadamia się Pana jako właściciela hipotecznego — faktycznego posiadacza — wierzyciela hipotecznego z tym dodatkiem, iż celem przeprowadzenia odnośnych dochodzeń i przesłuchań co do stosunków posiadania i co do stanu ciężarów wyznaczono audyencyę w gminie / i że jest obowiązkiem Pana zgłosić się do tej czynności urzędowej w dniu i przynieść z sobą dokumenty odnoszące się do jego praw.

Gdyby Pan nie stawił się, natenczas ustanowi się dla Pana zastępcę na Pańskie koszta, w myśl § 23. wyżej wymienionej ustawy, o ile przebieg dochodzeń będzie tego wymagał.

., dnia 19

Vid. księga gruntowa.

G. k. Komisarz dla sprostowania ksiąg gruntowych:

Zanotowano na karcie A₂ l. w. h.
gminy katastralnej

C. k. Sąd

Do wiadomości: Przeciw uchwale tej służy interesowanym środek prawny rekursu w przeciągu dni czteremastu, jednak bez skutku odwołczego.

Wzór 9. (do § 23.).

Sprostowanie ksiąg gruntowych.

Gmina katastralna:

Liczba czynności:

Do

w

Na zasadzie ustawy z dnia 11. grudnia 1906. Dz. u. p. Nr. 246., postanawia się niniejszym wdrożyć postępowanie celem sprostowania wykazu hipotecznego l. gminy katastralnej z powodu, iż

Zarazem zarządza się adnotację hipoteczną wdrożenia postępowania zmierzającego do sprostowania księgi gruntowej.

Ze względu na wpis, przychodzący na karcie . . . pod l. p. . . . według którego

zawiadania się o wdrożeniu postępowania sprostawczego z tym dodatkiem, iż celem przeprowadzenia odnośnych dochodzeń i przesłuchań co do stosunków posiadania i stanu ciężarów wyznaczono audyencyę w gminie

Uprasza się o wysłanie do tej czynności urzędowej organu upoważnionego do zastępstwa oraz o podanie do mej wiadomości nazwiska i charakteru służbowego tegoż organu.

Gdyby wyznaczony zastępca nie stawił się, natenczas ustanowi się dla na jego — jej kosztu zastępcę w myśl § 23. wyżej wymienionej ustawy, o ile przebieg dochodzeń będzie tego wymagał.

., dnia 19

Vid. księga gruntowa.
Zanotowano na karcie A₂ l. w. h.
gminy katastralnej

C. k. Komisarz dla sprostowania ksiąg gruntowych:

C. k. sąd

Do wiadomości: Przeciw uchwale tej służy interesowanym środek prawny rekursu w przeciągu dni czterech, jednak bez skutku odwołczego.

Wzór 10. (do § 23.).

Obwieszczenie,

dotyczące

sprowadzenia wykazu hipotecznego l. gminy katastralnej

.

Na zasadzie ustawy z dnia 11. grudnia 1906., Dz. u. p. Nr. 246. postanowiono wdrożyć postępowanie celem sprowadzenia wykazu hipotecznego l. gminy katastralnej

Za (współ-) właścicieli hipotecznych są wpisani:

.
.
.
.

Postępowanie sprowadzawcze dotyka parcel budowlanych

. parcel gruntowych
.
.

wpisanych jako części składowe powyższego ciała hipotecznego.

Wszyscy ci, którzy mają interes prawny w ustaleniu stosunków posiadania i zbadaniu stanu ciężarów, mogą stawić się do dochodzeń zarządzonych na dzień
w i podać wszelkie okoliczności przydatne dla wyjaśnienia stanu rzeczy i ochrony swoich praw.

., dnia 19

C. k. Komisarz dla sprowadzenia ksiąg gruntowych:

(Pieczęć urzędowa).

Sprostowanie ksiąg gruntowych.

Gmina katastralna:

Powiat sądowy:

Do form. wykazu 8., liczba pozycji: . . .

Protokół,

spisany przez c. k. komisarza dla sprostowania ksiąg gruntowych dnia

w

odnośnie do l. w. h.:

A. Stan majątkowy.

Nazwa i inne znamiona, służące do oznaczenia ciała hipotecznego:

Stan hipoteczny		Badanie stanu majątkowego	Nowy stan	Liczba bieżąca rozmaitych grup parcel będących z sobą w związku	Nazwisko i adres właściciela, który ma być wpisany do księgi gruntowej	Nazwiska stron odesłanych na drogę skargi	Uwaga
Liczba parceli	Oznaczenie parceli (numer domu, rodzaj uprawy)						
1	2	3	4	5	6	7	8

B. Właściciel hipoteczny:

C. Hipoteczny stan ciężarów:

Sprostowanie ksiąg gruntowych.

Gmina katastralna:

Liczba czynności:

Do Pana

W

.

Nr. domu

W postępowaniu celem sprostowania wykazu hipotecznego l. powyższej gminy katastralnej według ustawy z dnia 11. grudnia 1906. Dz. u. p. Nr. 246., zawiadamia się Pana, że sporządzono plan przydzielenia ciężarów, które ciążyły na nieruchomościach połączonych dotychczas w powyższym wykazie hipotecznym, i że plan ten wyłożony będzie do przeglądu w Sądzie w w kancelaryi gminnej w od do 19

Wolno Panu przeglądać plan przydzielenia oraz zgłosić się celem otrzymania objaśnień co do jego treści, przy audyencyi w wyznaczonej w tym celu na dzień 19

Odpisy planu przydzielenia lub wyciągi z tegoż może Pan przed upływem terminu wyznaczonego do przeglądu podjąć po poprzednim złożeniu kwoty po 40 h za każdą stronę.

Należytość powyższą należy złożyć w Sądzie do rąk prowadzącego księgę pieniężną Pana w każdym razie przed upływem terminu wyznaczonego do przeglądu planu przydzielenia, gdyż w przeciwnym razie nie uważanoby zamówienia za uskutecznione na czasie (§ 16., ustęp 1. wyżej powołanej ustawy).

., dnia 19

G. k. Komisarz dla sprostowania ksiąg gruntowych:

Gmina katastralna:

Powiat sądowy:

Zapisek

co do zamówień na odpisy planów przydzielenia i wyciągi z tychże.

Liczba bie- żąca	Dzień zamó- wienia	Nazwisko i adres zamawiającego	Przedmiot	Ilość stron	Należytość		Liczba po- zycyi księgi pieniężnej	Dzień doręczenia odpisu lub wyciągu	Uwaga
					K	h			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Sprostowanie ksiąg gruntowych.

Gmina katastralna:

Liczba czynności:

Do Pana

w

Numer domu

W postępowaniu celem sprostowania wykazu hipotecznego l. gminy katastralne według ustawy z dnia 11. grudnia 1906., Dz. u. p. Nr. 246., wyznacza się audyencyę na dzień 19 w, celem przyjęcia zarzutów przeciw planowi przydzielenia ciężarów, które dotychczas ciążyły na nieruchomościach połączonych w powyższym wykazie hipotecznym oraz przeciw zmianom lub uzupełnieniom planu przydzielenia ciężarów przeprowadzonym wskutek zarzutów.

Zarzuty wnieść można przed tą audyencyą lub przy niej. Zarzuty wniesione po zamknięciu audyencyi nie będą uwzględnione.

Komisarz dla sprostowania ksiąg gruntowych odrzuca zarzuty, gdy:

1. z zarzutu nie można wyrozumieć pewnego określonego żądania,
2. gdy zarzut nie zawiera w sobie żadnych takich okoliczności, któreby wskazywały, że założenia wzięte za podstawę planu przydzielenia ciężarów nie odpowiadają istotnemu stanowi rzeczy,
3. gdy zaczepione przeniesienie zgadza się z oświadczeniami złożonemi przez zaczepiającego w postępowaniu sprostowawczym już przedtym,
4. gdy zaczepione przeniesienie odpowiada dotychczasowemu stanowi hipotecznemu.
5. gdy odnośne prawo hipoteczne posiada także według planu przydzielenia ciężarów bezpieczeństwo ustawowe, odpowiadające § 1374. kod. cyw.,
6. gdy bezpieczeństwo dotychczasowe, choćby nawet nie ustawowe, według planu przydzielenia ciężarów nie podległo uszczupleniu, wreszcie
7. gdy przez zapłatę częściową, którą wierzyciel w każdym razie obowiązany jest przyjąć, stworzono dla pozostałej wierzytelności bezpieczeństwo, które w myśl l. 5. i 6. uważać należy za odpowiednie.

., dnia 19

C. k. Komisarz dla sprostowania ksiąg gruntowych:

Gmina katastralna:

Powiat sądowy:

Wykaz nieruchomości.

(Strona prawa).

(Strona lewa).

Stan przy rozpoczęciu zakładania na nowo księgi gruntowej				Późniejsze podziały						
Liczba parceli	Oznaczenie parcel (numer domu, rodzaj uprawy)	Liczba		Uwaga	Liczba parceli	Oznaczenie parcel (numer domu, rodzaj uprawy)		Liczba	Uwaga	
		Liczba pozytywnych protokołów dochozów wzor 17.	arkusza posiadłości			nowego wykazu hipo-tecznego	arkusza posiadłości			nowego wykazu hipo-tecznego
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

Liczba pozycji: _____

Gmina katastralna:

Powiat sądowy:

Liczba arkusza posiadłości:

Liczba nowego wykazu hipotecznego:

Zapiski co do posiadania katastralnego.

Na zwięzłość i inne znamiona służące do oznaczenia posiadacza i majątności, a mianowicie:

według **katastru podatkowego:**

według **dochodzenia:**

Liczba parceli	Oznaczenie parceli (numer domu, rodzaj uprawy)	Badanie posiadania	Przychodzi w księdze gruntowej			Nowy stan	Bieżąca liczba rozmaitych grup par- cel będących z sobą w związku	Nazwisko i adres wła- ściciela, który ma być wpi- sany do księgi gruntowej	Nazwiska stron odesła- nych na drogę skargi	Uwaga
			jako liczba par- celi	w wykazie hipo- tecznym liczba	jako własność					
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

Gmina katastralna:

Powiat sądowy:

Wykaz posiadaczy nieruchomości (właściciele).

Nazwisko i inne znamiona służące do oznaczenia osoby	L i c z b a		Uwaga
	arkusza posiadłości	nowego wykazu hipotecznego	
1	2	3	4

Wzór 18. (do § 65.).

Gmina katastralna:

Powiat sądowy:

Wykaz domów

Numer domu	Nazwa pospolita i inne oznaczenie, pod którym dom jest powszechnie znany	L i c z b a		U w a g a
		arkusza posiadłości	nowego wykazu hipotecznego	
1	2	3	4	5

Zakładanie ksiąg gruntowych na nowo.

Gmina katastralna:

Liczba czynności:

Do

Zwierzchności gminnej Przełożństwa obszaru dworskiego

w

.

W najbliższym czasie rozpoczną się dochodzenia celem założenia na nowo księgi gruntowej dla powyższej gminy katastralnej. Zaprasza się Pana Przełożonego $\frac{\text{gminy}}{\text{obszaru dworskiego}}$ aby w dniu 19 przybył na konferencyę do kancelaryi podpisanego c. k. Komisarza dla zakładania ksiąg gruntowych

Zamiast Pana Przełożonego $\frac{\text{gminy}}{\text{obszaru dworskiego}}$ może stawić się także inna osoba, obznajomiona w gminie na obszarze dworskim. zupełnie dokładnie ze stosunkami posiadania $\frac{\text{w gminie}}{\text{na obszarze dworskim}}$.

Konferencya ma za przedmiot tymczasowe ustalenie i uzupełnienie podjętych z katastru (z arkusza posiadłości gruntowych) nazwisk i adresów posiadaczy, których w właściwym czasie zawezwie się do dochodzeń.

Przy konferencyi tej ma się również stwierdzić, czy i którzy posiadacze są ewentualnie niewłasno- wolni, kto jest ich ustawowym zastępcą (ojcem, opiekunem, kuratorem), następnie czy i którzy posiadacze przebywają w nieznanym miejscu, oraz czy i kto ustanowiony jest ich pełnomocnikiem.

Równocześnie omówi się także, gdzie najdogodniej urządzić będzie można w gminie kancelaryę dla zakładania ksiąg gruntowych (§ 37. gal. u. o zakł. ks. gr., § 41. buk. u. o zakł. ks. gr.).

Ponieważ w myśl § 20. ustawy o zakładaniu ksiąg gruntowych przybrać należy dwóch mężów wybranych przez reprezentacyę gminną, obznajomionych ze stosunkami miejscowemi jako mężów zaufania i świadków sądowych, przeto uprasza się Zwierzchność gminną, aby spowodowała wybór odpowiedniej ilości takich mężów a nazwiska wybranych wymieniła, o ile możności już przy powyższej konferencyi.

., dnia 19

C. k. Komisarz dla zakładania ksiąg gruntowych:

Zakładanie ksiąg gruntowych na nowo.

Gmina katastralna:

Liczba czynności:

Do

Zwierzchności gminnej

w

.

Ponieważ w najbliższym czasie rozpoczną się dochodzenia celem założenia na nowo księgi gruntowej dla powyższej gminy katastralnej, przeto przesyła się równocześnie kopię mapy wraz z wykazem nieruchomości, zapiskami co do posiadania katastralnego poszczególnych posiadaczy nieruchomości, abecadłowym wykazem posiadaczy i wykazem domów i uprasza się, aby operaty te, na podstawie których odbędą się rozprawy, wyłożono w urzędzie gminnym do ogólnego przeglądu.

Zwierzchność gminną czyni się odpowiedzialną za to, aby nic nie uległo zawalaniu lub podarceniu; należy więc przestrzegać, aby dotykano się map i wykazów tylko rękami czysto umytemi, aby na mapie wskazywano nie palcami, lecz małym drewnikiem lub drutem albo innym podobnym narzędziem i aby zastosowano największą ostrożność dla uniknięcia rozdarcia lub pomięcia. Przesłanych operatów nie należy zwracać, lecz pozostaną one tamże aż do rozpoczęcia dochodzeń a w dniu, w którym rozpoczną się dochodzenia będą przeniesione do lokalu wyznaczonego na prowadzenie dochodzeń.

., dnia 19 . .

C. k. Komisarz dla zakładania ksiąg gruntowych:

Gmina katastralna:

Liczba czynności:

Obwieszczenie

dotyczące

założenia na nowo księgi gruntowej.

Wskutek uchwały Sądu krajowego wyższego w z dnia 19 . . . ,
L. cz. . . . , zatwierdzonej przez c. k. Ministerstwo sprawiedliwości nastąpić ma założenie na nowo
księgi gruntowej dla gminy katastralnej w powiecie sądowym

Dochodzenia, które w tym celu będą przedsięwzięte rozpoczynają się dnia
19 . . . w

Wszyscy posiadacze nieruchomości znajdujących się w gminie katastralnej, wierzyciele hipoteczni
i inne osoby, które mają interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania i w uporządkowaniu stanu
ciężarów mogą zgłosić się i podać wszystko, co okaże się przydatne dla wyjaśnienia stanu rzeczy oraz
dla ochrony ich praw.

W międzyczasie będzie kopia mapy wraz z wykazem wszystkich nieruchomości i wykazem posia-
dania katastralnego każdego poszczególnego posiadacza, tudzież wraz z innymi wyciągami z katastru . .
.
wyłożona, a każdy może tam przeglądać powyższe materiały.

Gdyby w toku dochodzeń okazało się, że części składowe pewnego ciała hipotecznego leżą w innej
gminie katastralnej, natenczas w razie potrzeby obejmie się dochodzeniami równocześnie także odnośne
poboczne części składowe.

. , dnia 19 . . .

C. k. Komisarz dla zakładania ksiąg gruntowych:

(Pieczęć urzędowa.)

Zakładanie ksiąg gruntowych na nowo.

Gmina katastralna:

Do

.
.

W załączeniu /./. przesyła się do wiadomości jeden egzemplarz obwieszczenia dotyczącego rozpoczęcia dochodzeń celem założenia na nowo księgi gruntowej dla wyżej wymienionej gminy katastralnej.

., dnia 19 . . .

C. k. Komisarz dla zakładania ksiąg gruntowych:

Zakładanie ksiąg gruntowych na nowo.

Gmina katastralna:

L. poz.

Wezwanie.

W toku postępowania celem założenia na nowo księgi gruntowej dla wyżej wymienionej gminy katastralnej zawiadamia się Pana, jako posiadającego nieruchomości — prawo rzeczowe na nieruchomościach — w tej gminie o dochodzeniach, które będą podjęte i wzywa się Pana, aby stawił się do tych dochodzeń w dniu 19 . .

. poł. o godzinie
. i przyniósł z sobą dokumenty.
odnoszące się do jego stosunków prawnych.

W razie gdyby Pan nie stawił się, natenczas ustanowi się dla Pana zastępcę na Pańskie koszta, o ileby dalszy tok dochodzeń tego wymagał.

. , dnia 19 . .

C. k. Komisarz dla zakładania ksiąg gruntowych:

Zakładanie ksiąg gruntowych na nowo.

Gmina katastralna:

L. poz.

Do

.

w

.

W toku postępowania celem założenia na nowo księgi gruntowej dla wyżej wymienionej gminy katastralnej zechce
.
do dochodzenia w przedmiocie stosunków posiadania i uporządkowania stanu ciężarów, które odbędzie się dnia 19 . . w wydelegować organ, upoważniony do zastępstwa Dokumenty odnoszące się do dotyczących stosunków prawnych należy przynieść.

Gdyby wyznaczony zastępca nie stawił się, natenczas c. k. Komisarz dla zakładania ksiąg gruntowych ustanowi dla
. na jego — jej koszt zastępcę, jeżeli dalszy tok dochodzeń będzie tego wymagał.

.
.
.
.

., dnia 19 . .

C. k. Komisarz dla zakładania ksiąg gruntowych:

Gmina katastralna:
 Powiat sądowy:

Wykaz

zmian co do dat katastralnych, które stwierdzono przy zakładaniu księgi gruntowej na nowo.

Liczba katastralnego arkusza posiadłości gruntowej	Stan według katastru				Nowy stan po dochodzeniu				Bliższe oznaczenie zmian i inne uwagi komisarza dla zakładania ksiąg gruntowych	Sposób załatwienia ze strony władzy katastralnej		
	Liczba parceli	Nazwisko posiadacza	Miejsce zamieszkania	Numer domu	Rodzaj uprawy	Liczba parceli	Nazwisko posiadacza	Miejsce zamieszkania			Numer domu	Rodzaj uprawy
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13

Wzór 26. (do § 82.).

Sąd hipoteczny:

Gmina katastralna:

Zapiski

odnoszące się do tych wypadków, w których w myśl § 34., ustęp 3. u. o spr. ks. gr.
nastąpiła adnotacya skargi.

Liczba bieżąca	Nazwisko powoda i pozwanego	Parcele sporne	L. wyk. h.	Dzień wniesie- nia skargi	Sąd procesowy	Wynik sporu	Uwaga
1	2	3	4	5	6	7	8

Okrąg trybunału:

Siedziba urzędowa c. k. komisarza:

Okrąg sądu powiatowego:

W y k a z

co do postępu prac komisarza dla sprostowania ksiąg gruntowych
w postępowaniu według rozdziału I. i II. u. o spr. ks. gr.

Kwartał 19 . . .

Okrąg trybunału:

Okrąg sądu powiatowego:

W y-
co do postępu prac komisarza dla sprostowania ksiąg gruntowych
. . . kwartał

Ogólna ilość gmin katastralnych powiatu sądowego	Nazwy gmin katastralnych, w których pracowano	Ogólna ilość wykazów hipotecznych gminy	Ogólna ilość liczb pozycji w wykazie, wzór 8.	Ilość liczb pozycji wykazu wzór 8. załatwionych aż do końca poprzedzającego kwartału	Ilość wykazów hipotecznych załatwionych aż do końca poprzedzającego kwartału	Ilość wykazów, co	
						wdrożono postępowanie sprostowawcze	wydano uchwałę działową
1	2	3	4	5	6	7	8

Okrąg trybunatu:

Okrąg sądu powiatowego:

Siedziba urzędowa c. k. komisarza:

Wykaz

co do postępu prac zmierzających do założenia ksiąg gruntowych na nowo.

kwartał 19

1	Ogólna ilość gmin katastralnych powiatu sądowego	2	Nazwa gminy katastralnej	Prace w ciągu kwartału objętego wykazem				Prace od rozpoczęcia sporządzenia ksiąg gruntowych aż do końca kwartału objętego wykazem								15		
				Prace wstępne		Dochodzenia		Sporządzenie wykazów		Ilość gmin katastralnych, w których				U w a g a				
				3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14			
				pozo- stały w toku	zostały ukoń- czone	pozo- stały w toku	zostały ukoń- czone	pozo- stało w toku	zostało ukoń- czone	pozo- stały w toku	zostały ukoń- czone	pozo- stało w toku	zostało ukoń- czone					

Wzór 29. (do § 89.)

Sąd

Zapisek

co do terminów edyktałnych. ustanowionych w postępowaniu celem ustalenia ksiąg gruntowych.

Liczba pozycyi	Nazwa gminy katastralnej	Dzień otwarcia nowej księgi gruntowej	Koniec		Liczba pozycyi	Nazwa gminy katastralnej	Dzień otwarcia nowej księgi gruntowej	Koniec	
			pierwszego terminu edyktałnego	drugiego terminu edyktałnego				pierwszego terminu edyktałnego	drugiego terminu edyktałnego
1	2	3	4	5	1	2	3	4	5

Wzór 30. (do § 90).

Sąd

Zapiski

co do postępowania ustalającego odnośnie do nowo założonych ksiąg gruntowych.

1	2	Zgłoszenia według § 7a u. o ust. ks. gr.			6	Zarządy według § 14 u. o ust. ks. gr.			10
		3	4	5		7	8	9	
Nazwa gminy katastralnej	Liczba dziennika hipotecznego	wniestono	zalewano w drodze poroczenia się stron	z przelaniem sporu lub oddano na drogę sporu	Zgłoszenia według § 7 b u. o ust. ks. gr.	wniestono	zalewano w drodze poroczenia się stron	z przelaniem sporu lub oddano na drogę sporu	U w a g a

Wzór 31. (do § 91.)

Sąd

Wykaz

co do postępowania ustalającego odnośnie do nowo założonych ksiąg
gruntowych.

. . . półrocze 19 . . .

W y-
co do postępowania ustalającego odnośnie
.. półrocze

Ilość zgłoszeń według § 7. a u. o ust. ks. gr.					Ilość zgłoszeń według § 7. b, u. o ust. ks. gr., wniesionych w półroczu objętym wykazem	Ilość zarzutów	
wniesionych w ciągu półrocza objętego wykazem	pozostałych w toku z poprzednich półroczy	zakończonych w drodze porozumienia się stron	będących przedmiotem sporu lub odesłanych na drogę sporu	pozostałych w toku z końcem półrocza		wniesionych w ciągu półrocza objętego wykazem	pozostałych w toku z poprzednich półroczy
1	2	3	4	5	6	7	8

Wzór 32. (do § 92.)

